ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 565

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1917.

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περιμήκετος, οἱ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίηθ' ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη
(Ὀδυσ. Α. 325).

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μοῦσ' ἀρ' ἀοιδὸν ἄνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἵμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκανεν.
(Ὀδυσ. Θ. 72—74).

Μελαγχολία καὶ θλῖψις διακατέχουσι τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος ἐν ταῖς πονηραῖς ταύταις ἡμέραις· ὁσονδήποτε ὅμως ζοφεραὶ καὶ ἂν διαδέχωνται αὐταὶ ἀλλήλας, ἂς μὴ ἀποκαρτερήσῃ ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ πιστεύουσα ὅτι ὄπισθεν τῶν κελαινῶν νεφῶν λάμπει ἀνέσπερος ὁ παμφαὴς ἥλιος καὶ μετὰ τὴν καταιγίδα θὰ καταυγάσῃ καὶ πάλιν λαμπρῶς τὸν ἐζοφωμένον ἐθνικὸν ὁρίζοντα

Ἴδιον τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο πάντοτε ἡ μελέτη καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν σημαντικῶν γεγονότων ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, εἴτε τῶν ἐνδόξων μαχῶν καὶ τροπαίων, εἴτε τοῦ λυγροῦ νόστου τῶν Ἀχαιῶν, εἰς τὰ πενθοῦντα μέγαρα τοῦ πολυπλάγκτου Ὀδυσσέως καὶ τὰ φαιδρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Φαιάκων ἀνάκτορα. Τὴν μήπω ἀναπτυχθεῖσαν Κλειὼ ἀνεπλήρου ἡ τερψίθυμος Καλλιόπη τὰ κλέα τῶν ἀνδρῶν ψάλλουσα καὶ ἐξυμνοῦσα τὰς ἀρετὰς τῶν τε παλαιτέρων καὶ νεωτέρων γενεῶν εἰς φιλοτιμίαν καὶ ἁμίλλαν ἐποτρύνουσα τὴν θαλλερὰν νεότητα.

Οὕτω διεπαιδαγωγεῖτο ἀνδρούμενον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ παρεσκευάζετο πρὸς μεγαλουργίας κοσμικὰς καὶ πνευματικάς, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν δόξαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ κόσμῳ πάντων τῶν αἰώνων.

Ἐν ταῖς ἐθνικαῖς εὐτυχίαις ἡ ποίησις καὶ ἡ ἱστορία ἀπετέλεσαν καύχημα καὶ ἐντρύφημα τοῦ μεγαλουργοῦ ἔθνους, καὶ ἐν ταῖς ἀτυχίαις τὴν παρηγορίαν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν πάλιν νέων ἐνδόξων καὶ ἀγλαῶν ἡμερῶν.

Πιστοὶ εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ἀλληλουχίαν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ἔξεων μετὰ βαθείας ψυχικῆς εὐφροσύνης χαιρετίζομεν σήμερον τὴν ἔνδοξον ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως καὶ ἀνακτήσεως τῶν θρυλικῶν Ἰωαννίνων μετὰ τῶν δυσπορθήτων φρουρίων τοῦ Πιζανίου καὶ ἀπονέμομεν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ ὑψίστην τιμὴν εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς πολεμιστὰς καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ δαφνοστεφῆ Στρατηλάτην αὐτῶν.

Ἂς ἀναπολήσωμεν πάντες τὴν ἐπὶ μῆνας μακροὺς κατατρύχουσαν τὸ ἔθνος ὅλον ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀεὶ ἐντεταμένην προσοχὴν πρὸς τὴν κραναὴν ἀλλ' ἔνδοξον Ἤπειρον ὡς καὶ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Πανελληνίου ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐθνοχαρμοσύνου ἀλώσεως.

Συνεκινεῖτο καὶ διεσείετο βαθύτατα ἡ ἐθνικὴ ψυχή, διότι περὶ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ Πιζάνι συνεκεντροῦτο τρισχιλιετὴς περιπετειώδης καὶ ἐνδοξοτάτη ἱστορία καὶ προσεδοκᾶτο ἡ ἐκδίκησις μακραίωνος δουλείας καὶ μαρτυρίου, ἡ ἀποκατάστασις τοῦ αἰωνίου δικαίου καὶ ἡ πραγματοποίησις προαιωνίων πόθων καὶ ὀνείρων ἐθνικῶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀληθῶς συμβαίνουσι πρωτοφανῆ καὶ ἀπαραδειγμάτιστα πολεμικὰ γεγονότα, πρὸ τῶν ὁποίων αἱ μεγαλείτεραι ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ μάχαι φαίνονται οἱονεὶ παιδιαὶ καὶ ἀθύρματα, ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον ἐν τῇ λογικῇ δημιουργίᾳ δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ποσὸν καὶ τὸν ὄγκον ἀλλ' εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀξίαν τῶν προθέσεων καὶ τῶν πράξεων, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ διατηροῦνται καὶ ἐξαίρονται μάλιστα τοιαῦτα γεγονότα, ἅτινα κυρίως καὶ βαθέως καὶ διηνεκῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τὰς τύχας αὐτῶν, καὶ ταῦτα δὲν εἶνε οἱ αἱματηρότατοι καὶ ἐξοντωτικώτεροι πόλεμοι ὑπερμεγέθων κρατῶν, ἀλλ' οἱ εὐγενεῖς καὶ τετιμημένοι ἀγῶνες ὑπὲρ ὑψηλῶν καὶ ἀθανάτων ἰδεωδῶν, ὁ εὐγενέστατος δὲ καὶ τιμητικώτατος οὗτος κλῆρος ἔλαχε πάντοτε σχεδὸν εἰς μικροὺς ἀλλ' ἐκλεκτοὺς λαοὺς τῆς Θείας Προνοίας.

Τὸν ἱστορικὸν τοῦτον νόμον ἡ Θεία Πρόνοια εἰς θεῖον ἀνάγουσα θέλημα ηὐδόκησεν ἵνα ἡ ἐνσάρκωσις μὲν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γένηται ἐξ ἀφανοῦς καὶ πτωχῆς Παρθένου, τεκούσης Αὐτὸν ἐν φάτνῃ ἀλόγων, ὁ φωτισμὸς δὲ καὶ ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς ἀνθρωπότητος νὰ συντελεσθῇ δι' ἀμαθῶν ἁλιέων καὶ γεωργῶν καὶ τοῦτο ἐξ ἔθνους ἀφανοῦς καὶ καταφρονημένου, ἵνα ὡς ὀλόν τε ἐναργέστατα καὶ λαμπρότατα ἐξαρθῇ ἡ ἄμετρος ὑπεροχὴ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀπὸ τῆς κοσμικῆς καὶ ὑλικῆς δυνάμεως.

Ἡ Γερμανικὴ ὀχυρωτικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀπ' αἰώνων πολεμικὴ ἀνδρεία τῶν Τούρκων ὑπερασπιστῶν τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Πιζανίου συνετρίβησαν σχεδὸν ἀναιμωτεὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς καθοδηγούσης αὐτὸν στρατηγικῆς μεγαλοφυΐας καὶ τῆς πατρικῆς ἀληθῶς στοργῆς τοῦ στρατηλάτου καὶ ὕστερον Βασιλέως.

Ὁ Στρατηλάτης καὶ Διάδοχος τότε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον μετὰ τῆς στρατηγικῆς δεινότητός του συνεδύασε τὴν πατρικὴν αὐτόχρημα στοργήν του πρὸς τὸν στρατὸν ὃν ὡδήγει καὶ πρὸς τὸ ἔθνος, οὐτινος προώριστο νὰ βασιλεύσῃ, καὶ διέθεσεν ἐν πρώτοις πάντα τὰ πολεμικὰ καὶ στρατηγικὰ μέσα καὶ τεχνάσματα, ἵνα μὴ ἐκθέσῃ τοὺς ἀνυπομονοῦντας ἄνδρας του εἰς ἡρωϊκὴν ἀλλὰ πολύνεκρον ἔφοδον, καὶ ὅτε συνετέλεσε πλήρως τὸ στρατηγικὸν σχέδιόν του παρεπλάνησε τοὺς πολιορκουμένους ἀντιπάλους του διὰ στρατηγικοῦ περισπασμοῦ, ἄξιον τῆς στρατηγικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκᾶ, οὗτινος τὴν «περὶ παραδρομῆς πολέμου» θαυμασίαν συγγραφὴν ἐμελέτησεν ὁ Κωνσταντῖνος ὡς ἔχει μελετήσῃ καὶ ἐνσιερνισθῇ ὅλον τὸ ἱστορικὸν μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς πρὸς ὃ μετ' αὐτῆς ἀτενίζει μετὰ τοῦ αὐτοῦ φλέγοντος πόθου καὶ ἐνθέου ζήλου.

Παραθέτομεν ὧδε τὴν ἔκθεσιν τοῦ Στρατηλάτου Διαδόχου τότε Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἁλώσεως εἰς ὑπόμνησιν:

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 11 π. μ.
21 Φεβρουαρ. 1913.

Βασιλέα

Θεσσαλονίκην.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν

Ἀθήνας.

Τὴν Τρίτην ἤρξατο γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ φρουρίου Ἰωαννίνων.

Τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν διέταξα κατὰ τοῦ δυτικοῦ μετώπου τοῦ φρουρίου, ἤτοι κατὰ τῆς γραμμῆς Μανωλιάσας, Ἁγ. Νικολάου, Σαδοβίτσας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεκέντρωσα εἰς τὸ ἀριστερόν μου λίαν σημαντικὰς δυνάμεις, ἐξ ὧν ἀπετέλεσα τμῆμα στρατιᾶς ἐκ τριῶν φαλάγγων ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγαν Μοσχόπουλον.

Τὸ ἡμέτερον πεδινὸν ἔβαλλεν ἐκ τῶν θέσεών του κατὰ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων παρασύρον τὸν ἐχθρὸν ὅπως τάξῃ τὸ πεζικόν του ἐν θέσει μάχης καὶ νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν πάντα αὐτοῦ τὰ πυροβολεῖα. Τὸ πυροβολικόν μας ἐπωφεληθὲν ἔβαλλε σφοδρότατα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπενεγκὸν εἰς αὐτὸν μεγάλην φθορὰν ἀνδρῶν καὶ ὑλικοῦ.

Τὸ πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ ἡμῶν ἐξηκολούθησε καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Διὰ τὴν σήμερον διέταξα τὴν γενικὴν ἐπίθεσιν.

Κατὰ ταύτην τὸ μὲ δεξιὸν καὶ τὸ κέντρον ἔδει ν' ἀποτελέσωσιν ἀγῶνα κατατριβῆς πρὸς δέσμευσιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, τὸ δὲ ἀριστερὸν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ πορεία ὡς καὶ ἡ συγκέντρωσις πασῶν τῶν φαλάγγων τοῦ ἀριστεροῦ ἐγένοντο μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως, τοῦ ἐχθροῦ μὴ ἀντιληφθέντος τὴν κίνησιν ταύτην. Ὁ αἰφνιδιασμὸς αὐτοῦ ὑπῆρξε πλήρης καὶ ὁλοσχερής.

Τὴν 7ην πρωϊνὴν ὥραν κατελήφθη δι' αἰφνιδιασμοῦ ἡ Τσούκα, ἁλωθέντων τεσσάρων πυροβόλων καὶ συλληφθέντων 50 αἰχμαλώτων ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς φάλαγγος.

Τοῦ δευτέρου τμήματος στρατιᾶς ἡ ἀριστερὰ φάλαγξ περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν ἐκυρίευσε τὰ ὑψώματα Μανωλιάσης κυριεύσασα ἓξ πυροβόλα καὶ συλλαβοῦσα αἰχμάλωτον ὁλόκληρον τάγμα μετὰ πυροβόλων.

Ἡ κεντρικὴ φάλαγξ ἐκυρίευσε τὸν Ἁγ. Νικόλαον, ὅπου τὸ πρῶτον τάγμα τοῦ 11ου συντάγματος ἐκυρίευσε 10 πυροβόλα καὶ πολλὰ ἐφόδια.

Ἀπὸ τῆς 11ης πρωϊνῆς πολυάριθμα στρατεύματα ἤρξαντο κατερχόμενα ἐκ τῶν κλιτύων Μανωλιάσης, Ἁγ. Νικολάου μέχρι Κοσμερᾶς, ἐν ἀταξίᾳ πρὸς τὴν πεδιάδα, περὶ δὲ τὴν 1 1)2 μ. μ. ἐγένετο ἀντιληπτὴ προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ πρὸς συγκέντρωσιν φυγάδων παρὰ τὴν Ράψισταν. Κατὰ τῆς συγκεντρώσεως ὅμως τούτων ἔβαλε τὸ ὀρειβατικὸν ἡμῶν πυροβολικὸν δι' ἐκρηκτικῶν ὀβίδων διασκορπίσαν αὐτήν. Ἀπὸ τῆς 5ης ὥρας ὁ ἐχθρὸς ἐθέατο φεύγων πρὸς τὰ Ἰωάννινα καταδιωκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ τοιαύτη ὑποχώρησις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς ἑσπέρας.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἑσπέρας παρετηρήθη ἀπὸ τοῦ παρατηρητηρίου τοῦ πυροβολικοῦ ὅτι φεύγοντα ἐχθρικὰ στρατεύματα συνεκρούσθησαν νοτίως τῶν Ἰωαννίνων πρὸς ἕτερα Τουρκικὰ στρατεύματα, σταλέντα, ἴσως, ὅπως τὰ σταματήσωσιν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ μεικτὴ ταξιαρχία Μετσόβου κατελάμβανε τὸν Δρίσκον καὶ τὸ Κοντοβράκι, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς προχθὲς διὰ διαδοχικῶν ἀγώνων ἀπώθει τὸν ἐχθρὸν ἐκ Χρυσοβίτσης, Δρεστενίκου, Λιάκη, Δεμάτι.

Τὸ δεξιὸν τῆς 6ης Μεραρχίας ἐπροχώρησε καὶ τοῦτο ὀλίγον, τὰ δὲ τμήματα τῶν λοιπῶν Μεραρχιῶν, καθ' ἃς εἶχον διαταγάς, παρέμειναν βάλλοντα εἰς ἃς θέσεις κατεῖχον.

Τὸ πυροβολικὸν συνέδραμε τὸν ἀγῶνα καταπιέζον τὸν ἐχθρὸν διὰ σφοδροτάτου πυρός.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Τσούκας καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ἡ τρίτη ἀριστερὰ φάλαγξ προελάσασα ἐκυρίευσε τὸ συγκρότημα Δουρούτη, τὸ δὲ σκότος εὗρε τὸ ἀριστερὸν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς Δουρούτη, Ραψίστα Βοδίβιστα, πεδιὰς βορείως τῆς Μανωλιάσης.

Οὕτω τὰ στρατεύματά μου ἐνίκησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν.

Ἡ ἐπίθεσις καὶ καταδίωξις θὰ ἐξακολουθήσῃ αὔριον μέχρι καταστροφῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως θὰ ὑποβάλω λεπτομερεστάτην ἔκθεσιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ, 21 Φεβρ. 1913.

Ὁ διευθύνων τὴν ἄμυναν τῶν Ἰωαννίνων Ἐσάτ πασᾶς καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του πρὸ τῆς ἀπελπιστικῆς ταύτης καταστάσεως ἐθεώρησαν τὴν περαιτέρω ἀντίστασιν ὡς ἐγκληματικὴν αἱματοχυσίαν καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἄνευ ὅρων παράδοσιν καὶ ἐζήτησαν πρὸς τοῦτο τὴν μεσολάβησιν τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὰς προφυλακὰς τοὺς ἀξιωματικοὺς Ρεοὺφ βέην καὶ Ταλαὰτ βέην, οὓς συνώδευεν ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος. Ἐκεῖθεν μὲ δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ αὐτοκινήτου ὡδηγήθησαν εἰς τὸ ἐν Ἐμὶν Ἀγᾶ ἀρχηγεῖον ὅπου ἐγένοντο φιλοφρονέστατα δεκτοὶ παρὰ τοῦ Στρατάρχου Διαδόχου. Ὅτε ἠθέλησαν οὗτοι νὰ διατυπώσωσιν ὅρους παραδόσεως ὁ Στρατάρχης τοῖς εἶπεν:

«Περιττὴν ἐντελῶς νομίζω τὴν χρονοτριβὴν εἰς συζητήσεις. Λὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ παραχωρήσω τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀναχωρήσεως ὅπως οἱ ἀξιωματικοί, παραδιδομένου τοῦ στρατοῦ, διατηρήσωσι τὰ ξίφη των».

Μετὰ μικρὰν σιωπήν, ἠγέρθη ὁ Ρεοὺφ καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Διάδοχον εἰς σημεῖον ἀποδοχῆς τῶν ὅρων, τὸ αὐτὸ δὲ ἔπραξεν ἀμέσως καὶ ὁ Ταλαάτ.

* * *

Ἰδοὺ μία ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων λαμπρὰ σελὶς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἥτις εἶνε ἱκανὴ νὰ διαλύσῃ τῆς ἐθνικῆς μελαγχολίας τὰ νέφη τὰ τόσον πυκνὰ καὶ ζοφερὰ αἰωρούμενα ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ στερεώματος.

Ὁ Προμηθεὺς ἐδεσμεύθη καὶ καθηλώθη ὑπὸ τῆς Βίας καὶ τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸ σαρκοβόρον ὄρνεον τοῦ μοχθηροῦ καὶ φθονεροῦ Διὸς κατέτρωγε τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος Τιτὰν ἀπτόητος καὶ ἀμετάπειστος ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον καὶ εἰς τὸ τέλος ἐνίκησε καὶ ἐθριάμβευσεν. Ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ διαπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος τῶν ἐπικῶν ἡρώων κατεδιώχθη ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἐταπεινώθη καὶ ἐκινδύνευσεν ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Κύκλωπος Πολυφήμου, ἀλλ' ἐπεραιώθη ἐν τέλει εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα του σῶος καὶ εὐτυχὴς καὶ παραμένει ἀγήρως καὶ ἀθάνατος ἡ δόξα του.

Ἡ κτηνώδης βία καὶ ἰσχὺς κατατρίβονται καὶ ἐξαφανίζονται· ἐπιζεῖ δὲ καὶ θριαμβεύει πάντοτε ἡ ἰδέα καὶ τὸ δίκαιον, καὶ μετ' ἀκραδάντου πρὸς ἀμφότερα ταῦτα πίστεως ἂς ὑπομείνωμεν μετὰ καρτερίας τὰ παρόντα δεινὰ καὶ ἂς προσδοκῶμεν νέας αἰσιωτέρας καὶ εὐτυχεῖς ἡμέρας.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ

Ἀντωνίνα.—Ἀνθοῦσα.—Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία.—Εἰκασία.—Θεοδώρα.

Συνεχίζομεν καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ τὴν μνείαν ὑπερόχων γυναικῶν ἐν τῷ Μεσαιωνικῷ Ἑλληνισμῷ, ἐκπροσωπουσῶν τὴν θέσιν καὶ κατάστασιν τοῦ γυναικείου φύλου κατὰ τὸν αἰῶνα αὐτῶν.

Ὁ αὐτοκρ. Ἰουστινιανὸς ἔσχε σύζυγον, ὡς εἴδαμεν, τὴν Κυπρίαν Θεοδώραν, ὁ δὲ μέγας αὐτοῦ στρατηγὸς Βελισσάριος ἔσχε σύζυγον τὴν Ἀντωνίναν καὶ ταύτην ἐκ τοῦ Ἱπποδρόμου προελθοῦσαν, διότι ὁ τε πατὴρ καὶ ὁ πάππος αὐτῆς ἦσαν ἡνίοχοι εἰς τὰ Ἱπποδρόμια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς διήγαγε βίον οὐχὶ χρηστὸν καὶ ἔντιμον, ταύτην δὲ ἐμιμήθη καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, ἥτις ὅμως διὰ τοῦ ὑπερόχου καὶ σαγηνευτικοῦ κάλλους αὐτῆς ἠχμαλώτισε τὸν στρατηγὸν Βελισσάριον. Πιθανώτατα αἱ περὶ τοῦ βίου αὐτῆς πληροφορίαι τοῦ χρονογράφου Προκοπίου εἶνε ἄγαν ὑπερβολικαί, ἀλλὰ καὶ ἐλάχισται τούτων ἂν ἀληθεύωσι, φαίνεται ὅτι καὶ ὡς σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ Βελισσαρίου δὲν ἐγένετο πάντοτε πιστή, ὡς ἔπραξεν ἡ ὁμότεχνος καὶ ὁμότιμος αὐτῆς Θεοδώρα, γενομένη αὐτοκράτειρα.

Ἐντοῦτοις διετήρησε τὸν στρατηγὸν Βελισσάριον πάντοτε αἰχμάλωτον καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν μεγίστας ὑπηρεσίας καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν.

Συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Θεοδώρας, συνώδευσε τὸν Βελισσάριον εἰς πάσας τὰς ἐκστρατείας του, καὶ ἐξετέθη εἰς πάσας τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους, παρέσχεν εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις συνετὰς γνώμας καὶ συμβουλὰς πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ διέλυε μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ ἐπιτηδειότητος πάσας τὰς μηχανορραφίας, καὶ ὅτε ὁ Βελισσάριος μετ' εὐαρίθμου στρατοῦ ἐπολιορκεῖτο ἐν Ῥώμῃ κεκλεισμένος ὑπὸ τῶν Γότθων, ἡ σύζυγός του Ἀντωνίνα κατώρθωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβουσα ὅπως τῷ ἀποσταλῇ ἐκεῖθεν ἔγκαιρος ἐπικουρία καὶ οὕτω ἐσώθη μὲν ὁ Βελισσάριος ἀπὸ βεβαίας αἰχμαλωσίας καὶ ἡ Ῥώμη ἀπὸ τῆς κυριαρχίας τῶν Γότθων καὶ ἀπεδόθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν διαπρεπέστατος στρατηγός.

Ὁ γυναικεῖος κόσμος ἐν τῷ μεσαιωνικῷ Ἑλληνισμῷ ὡς τοιοῦτος καὶ οὐχὶ ἐν τῷ προσώπῳ μόνον μεμονωμένων γυναικῶν αὐτοκρατειρῶν ἡγεμονίδων ἢ ἀριστοκρατίδων σπουδαιότατον διεδραμάτισε μέρος κατὰ τὸν ὑπερεκατονταετῆ ἐσωτερικὸν ἐκεῖνον ἐμφύλιον ἀγῶνα, τὸν τῆς εἰκονομαχίας ἐπικαλούμενον, ὅστις συνετάραξε τὰ τῆς Ἑλλην. αὐτοκρατορίας ὑπὲρ τὸν ἕνα αἰῶνα ἐκ βάθρων.

Αὐτοκράτορες μεγαλεπήβολοι καὶ διαπρεπεῖς ἐπὶ παιδείᾳ ἀρχιερεῖς ἐπεχείρησαν ὅπως εἰσαγάγωσι πολιτειακὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν κατατριβέντα πολιτειακὸν καὶ κοινωνικὸν ὀργανισμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ δυνηθῶσιν οὕτω ν' ἀντιμετωπίσωσι τὸν διηνεκῆ κίνδυνον ὅστις ἐπεκρέματο ἀπὸ τοῦ Ἰσλαμ. κόσμου, καὶ ἐπειδὴ στενώτατα συνεδέετο τότε Πολιτεία καὶ Ἐκκλησία. μοιραίως ἡ μεταρρυθμιστικὴ κοπὶς ἐπεβλήθη καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐθεωρήθη δὲ ἀπαραίτητος πρὸς εὐόδωσιν τῶν μεταρρυθμίσεων ἡ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν ἄρσις τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἕνεκα τῆς γενικῆς καταχρήσεως περὶ τὴν προσκύνησιν αὐτῶν καταντήσασαν εἰς πραγματικὴν λατρείαν, ἣν ἐξεμεταλλεύοντο τὰ μοναχικὰ τότε πλήθη.

Ἔχομεν διαλάβει ἤδη διὰ βραχυτάτων περὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν γυναικῶν εἰς τὴν χριστιανικὴν λατρείαν καὶ τὴν μεγάλην συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐμάθομεν δὲ διὰ στόματος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου τὴν ἀκάθεκτον ροπὴν αὐτῶν πρὸς τὸν αὐστηρὸν μοναχικὸν βίον, καὶ ἐκ τούτου βαθεῖα ἐγένετο ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς διανοίας τοῦ γυναικείου κόσμου τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν δοξασιῶν, τῶν ἕξεων καὶ τῶν τρόπων τῶν μονῶν, ὅπου ἐγράφοντο αἱ ἅγιαι εἰκόνες καὶ διετέλουν ἐν μεγάλῃ τιμῇ.

Αἱ γυναῖκες παρέμειναν διὰ ταῦτα πιστὰι εἰς τὰς ἀρχαίας τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις καὶ ἰδίᾳ περὶ τὰ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας καὶ ὡς πρὸς τὰ σημεῖα καὶ ἱερὰ σύμβολα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Διὰ ταῦτα ὅτε ἤρξατο ἡ εἰκονομαχία ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων βασιλέων, δὲν προσέκρουσαν οὗτοι μόνον εἰς τὴν ἀνένδοτον ἀντίστασιν τῶν μοναχικῶν στρατιῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῶν γυναικείου κόσμου ὅλου ἀπὸ τοῦ κατωτάτων κοινωνικῶν στρωμάτων μέχρι τῶν ἀριστοκρατικῶν οἴκων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνακτόρων, καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος τούτου ὀφείλεται ἐν μεγίστῳ μέτρῳ εἰς τὴν στάσιν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν γυναικῶν ὅλων τοῦ αἰῶνος ἐκείνου.

Καὶ ἐνταῦθα διακρίνονται πάλιν αὐτοκράτειραι καὶ ἡγεμονίδες ἐκπροσωποῦσαι τοῦ γυναικείου φύλου τὰς ὀξυχρίας καὶ τὰ φρονήματα.

Τὸν κατὰ τῶν ἁγ. εἰκόνων πόλεμον ἐκήρυξεν ὁ αὐτοκράτωρ Λέων Ι΄ ἀποθανὼν περὶ τὰ μέσα τοῦ 741, καὶ συνέχισεν αὐτὸν ὁ υἱὸς καὶ διάδοχός του Κωνσταντῖνος Ε΄ Κοπρώνυμος ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῶν εἰκονολατρῶν, ὅστις μεταξὺ ἄλλων ἔγνω νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου του Λέοντος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐδοκήσεως τοῦ κατὰ τῶν εἰκόνων ἀγῶνός του, καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχε νὰ λάβῃ ὡς σύντροφόν του τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Πιπῖνου, ἐξέλεξε μεταξὺ τῶν τότε Ἀθηνίδων, αἵτινες φαίνεται ὅτι ἐξηκολούθουν διαπρέπουσαι ἐπὶ μορφώσει, τὴν περικαλλῆ καὶ πεπαιδευμένην ἐπιμελῶς Εἰρήνην τὴν Ἀθηναίαν.

Περιώνυμος ἐγένετο ἡ ἐκ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Κωνσταντίνου Ε΄ θυγάτηρ Ἀνθοῦσα, ἐγκόνη ἐκ μητρὸς ἡγερόνος τῶν Χαζάρων, ἥτις ἀφωσιώθη εἰς τὸν παρθενικὸν βίον καὶ διέθεσε πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον οὐσίαν αὐτῆς εἰς ἀνέγερσιν τῶν κατασκαφέντων ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων μοναστηρίων καὶ πρὸς ἀπολύτρωσιν αἰχμαλώτων, ἐν τέλει δὲ ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἐπὶ πλέον δαπάναις ἰδίαις ἵδρυσε καὶ ἐπροικοδότησεν ἓν παιδοκομεῖον, τὸ πρῶτον ἴσως τοῦ εἴδους τούτου φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξε τοῦτο ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐγκαταλελειμμένων τέκνων παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν, ἐπεμελεῖτο δὲ τούτων μετὰ μητρικῆς ὅλως στοργῆς, καὶ τὰ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενα τὰ μὲν ἄρρενα ἐμορφοῦντο πρὸς ἔντιμον ἐργασίαν καὶ ἀρετήν, τὰ δὲ θήλεα διετηροῦντο ἐν μοναῖς ἀσκούμενα περὶ πᾶσαν ἀρετὴν μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι καὶ τότε περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῶν θηλέων.

Ἡ Ἀνθοῦσα, ἄρα, ἐγένετο ὑπέρμαχος τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου πιστὴ παραμείνασα εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ἐνῷ ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη ἐγένετο καὶ αὐτὴ πολεμία τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ὑπέρμαχος τῶν εἰκόνων, μετεχειρίσθη ὅμως τὴν θρησκείαν ὡς ὄργανον φιλαρχίας καὶ φιλοδοξίας καὶ ἐξώκειλεν εἰς ἀνόσια κακουργήματα.

Ἐνεργότατον ἔλαβεν ἡ Εἰρήνη μέρος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνου ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν εἰκόνων καὶ τῶν μοναστηρίων καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ ἀτονίαν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ συζύγου αὐτῆς αὐτοκράτορος Λέοντος Δ΄ ἠδυνήθη νὰ ἐνισχύσῃ μεγάλως τὴν μερίδα τῶν ἀντιμεταρρυθμιστῶν. Ἡ ἐχθρότης καὶ ἡ ἐμπάθεια μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων εἶχον ἐξαρθῆ εἰς μέγιστον βαθμόν, ὥστε οὐδενὸς μέσου καὶ ὅπλου νὰ φείδωντοι κατ' ἀλλήλων. Ὁ αὐτοκράτωρ Λέων Δ΄ ἀπέθανεν αἰθνιδίως μόλις τριακοντούτης, καὶ ἡ ἐχθρικὴ πρὸς τὴν Εἰρήνην μερὶς ἀπέδωκε τὸν πρόωρον καὶ αἰφνίδιον τοῦ αὐτοκράτορος θάνατον εἰς δηλητηρίασιν ὑπὸ τῆς συζύγου του Εἰρήνης, ἐνῷ οἱ φίλοι τῆς Εἰρήνης ἀπέδιδον αὐτὸν εἰς θαῦμα θείας ἐκδικήσεως, ἡ ἱστορία δὲ κλίνει νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ πρῶτον, καὶ τὴν πίστιν ταύτην ἐνισχύουσιν αἱ μετέπειτα ἀθημα τουργίαι τῆς Εἰρήνης, ἥτις ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς φιλαρχίας αὐτῆς κατήντησεν εἰς τὸ φρικωδέστατον ἔγκλημα τὴν τύφλωσιν τοῦ υἱοῦ της Κωνσταντίνου ΣΤ΄ οὗ ἐπετρόπευεν, κατεδίωξε δὲ πάντας τοὺς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπιφόβους κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τὴν μεταρρυθμίσεως δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ καὶ τὰ μέγιστα τοῦ κράτους συμφέροντα, καὶ προὐκάλεσεν ἐμφύλιον σπαραγμὸν μεταξὺ τῶν ἀντιφρονούντων, ἀνήγαγε δὲ εἰς τὰ ἀξιώματα τῆς πολιτείας καὶ τοῦ στρατοῦ εὐνούχους καὶ ἄλλους ἄνδρας πᾶν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς αὐτοκρατορίας ἀποβλέποντας.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα ὅσα ἡ ἱστορία ἀφηγεῖται περὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς δράσεως τῆς ἐστεμμένης αὐτῆς γυναικός, ἥτις ἠδυνήθη νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν ἀλλοίαν τῆς κεχαραγμένης κατεύθυνσιν, καὶ προκαλέσασα δι' ὅσων ἀφηγεῖται ἡ ἱστορία μέσων τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ν' ἀναστηλώσῃ τὰς ἁγ. εἰκόνας.

Τὸ ἔργον ὅμως τῆς ἀναστηλώσεως τῶν εἰκόνων ἀπὸ τῆς Εἰρήνης κατέλυσεν ὁ Αὐτοκράτωρ Λέων Ε΄, ὅστις ἀποκατέστησε τὴν μεταρρύθμισιν, καὶ προὐκάλεσε νέους ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας, μετὰ λαμπρὰς νίκας κατὰ βαρβάρων ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας.

Τὸν Λέοντα Ε΄ δολοφονήσας διεδέξατο ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς καὶ τοῦτον ὁ υἱός του Θεόφιλος ἔνθερμος τῶν εἰκόνων πολέμιος, τῶν γάμων τοῦ ὁποίου προηγήθη χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον διὰ τὸ προκείμενον θέμα ἡμῶν. Ἡ μητρυιά του Εὐφροσύνη ἔγνω νὰ συζεύξῃ αὐτὸν μετὰ τῆς ἀρίστης παρθένου ἐν τῇ Βασιλευούσῃ, καὶ ταύτην κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, πρὸς τοῦτο δέ, συνήγαγεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τὰς καλλίστας καὶ ἐπιφανεστάτας ὡραίας δὲ γάμου παρθένους καὶ προσκαλέσασα τότε τὸν Θεόφιλον ἐνεχείρισε μῆλον χρυσοῦν, ἵνα δώσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του, ὡς ποτε ὁ Πάρις ἔδωκε τοιοῦτον εἰς τὴν ἐκλεκτήν του θεὰν Ἀφροδίτην.

Ὁ Θεόφιλος παρήλαυνε πρὸ τῶν συγκεκινημένων πάντως παρθένων καὶ στὰς πρὸ τῆς Εἰκασίας εἶπεν αὐτῇ χαριεντιζόμενος: «ὡς ἄρα διὰ γυναικὸς ἔρρυη τὰ φαῦλα» ἀναφερόμενος εἰς τὸ διὰ τῆς Εὔας προπατορικὸν ἁμάρτημα· ἐκείνη δὲ λίαν εὐφυῶς καὶ ἑτοίμως ἀντέπεν ἐρυθριῶσα: «ἀλλὰ καὶ διὰ γυναικὸς πηγάζει τὰ κρείττω» ἀναφερομένη εἰς τὴν Θεοτόκον. Ὁ Θεόφιλος ἐκλαβὼν ὡς φαίνεται τὴν τόσην εὐφυΐαν τῆς Εἰκασίας ἐπικίνδυνον παρέδραμε καὶ τὸ μῆλον ἔδωκε πρὸς τὴν Θεοδώραν κόρην περικαλλῆ, σεμνὴν καὶ εὐλαβῆ.

Ἡ Εἰκασία, ἡ καὶ ἄλλως φερομένη ὡς Κασιανή, πληγεῖσα ὀδυνηρότατα ὑπὸ τῆς ἀτυχίας ἀνήγειρεν ἴδιον μοναστήριον καὶ ἐγένετο μοναχή· συνέθηκε δὲ ἐν τῇ μοναξίᾳ ἐκείνῃ πολλὰ ἄλλα καὶ τὸ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὴν πολὺ γνωστὸν τροπάριον «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» ψαλλόμενον τῇ Τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος τῶν Παθῶν. Ἡ δὲ Θεοδώρα αὐτοκράτειρα γενομένη, ἀνεστήλωσε τὰς εἰκόνας, ὧν ἔκτοτε ἡ προσκύνησις διατηρεῖται, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν τὴν ἐπικαλουμένην τῆς Ὀρθοδοξίας μετὰ τοῦ θριάμβου τῆς χριστιανικῆς πίστεως πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν καὶ τὸ σημαντικὸν τοῦτο Ἐκκλησιαστικὸν γεγονός.

Λευκωσία

Καλλιόπη Λεοντιάδου

"Ο ΤΑΦΟΣ"

ΙΔΕΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΣΟΜ

Εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐφημερίδα» τῆς Λειψίας (*Illustrirte Zeitung*) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Τάφος ἐν Σόμ» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον γραφὲν ὑπὸ γερμανοῦ στρατιώτου, περιγράφοντος ἐξ αὐτοψίας καὶ προσωπικῆς πείρας τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Σόμ.

«Τῶτ—τῶτ—τῶτ! «Ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον φυλαχθῆτε!

. . . . . Τοῦτο νοεῖ τὸ σημεῖον. Ὁ Ἄγγλος ἀεροπόρος πέτεται πολὺ χαμηλά, οὐχὶ ὑψηλότερον τῶν ἑκατὸ ὑαρδῶν. Δύναμαι ν' ἀκούω τὸν βόμβον τῶν ἕλίκων του εὐκρινῶς. Τώρα διεκρινέ τι πάλιν· δύναμαι ἤδη νὰ ἀνιχνεύσω τὴν ἀστραπαίαν πτῆσιν τῶν βρίδων πλησιάζουσαν μακρόθεν. Γνωρίζομεν τὸν ἦχον ἀφετὰ καλά..... θὰ ἦνε βρίδες τῶν 11 ἐντζῶν τοὐλάχιστον. Ἡ γῆ δονεῖται καὶ ὑπερμεγέθης στήλη πηλοῦ ἀναπηδᾷ ὑψηλὰ ἐκεῖθεν ὅπου κατέπεσεν ἡ βόμβα· ἀφίνουσα γιγάντιον κρατῆρα.

«Ἐχθρικὸν ἀεροπλᾶνον! Φυλάχθητε!

Τὸ παράγγελμα μεταδίδεται καθ' ὅλον τὸ χιοάκωμα ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Δὲν ὑπάρχει ὅμως κάλυμμα. Ἁπλοῦν πολὺ ἀβαθὲς χαράκωμα εἶνε τὸ μόνον ἀμυντήριόν μας. Ἐργάσθην ἵνα λαξεύσω ὀπὴν ἐπὶ τοῦ θωρακίου καὶ ταιουτοτρόπως δύναμαι νὰ ἀθήμαι ἐπὶ τοῦ πτώματος συντρόφου μου ὡς καθίσματος.

Θυμαζω ἂν ὁ ἀεροπόρος μᾶς ἀνεκάλυψεν ἤδη. Τὸ χαρίκωμα εἶνε ὅλως νέον, καὶ ἀνεσκάφη μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς προφυλάξεως. Οἱ Ἄγγλοι φαίνεται ὅτι εἶνε πλήρεις πυρομαχικῶν πάλιν σήμερον, καὶ οὕτω πᾶν ὅ,τι φαίνεται ὡς χαράκωμα, ὅπου τὰ γενναῖα παλληκάρια μας ἀνδρείως ἀνθίστανται, κατασυντρίβεται καὶ ἀροῦται ὑπὸ τῶν βρετ. μύδρων.

Τὸ τάγμα εἰς τὴν ἑτέραν πλευράν μας κατελάμβανεν ἤδη τοῦτο. Ὁ ἥλιος εἶνε ἀσυνήθως θερμὸς σήμερον, καὶ ὑποφερόμεν ὅλοι ὑπὸ δίψης. Ἀγνοῶ διατί διψῶ τόσον ἀφοῦ μόλις ἐτελείωσα τὴν ὑδρίαν μου.

* * *

Ἀπορῶ ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ ἤμεθα ἐδῶ. Αἱ διαταγαί μας εἶνε νὰ κρατήσωμεν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν γραμμήν. Ἐὰν μόνον δὲν ἐδίψων τοσοῦτον. Θὰ προέρχεται ἀπὸ τῆς διαπεραστικῆς δσμῆς τῶν πτωμάτων, διότι κεῖνται εἰς σωρούς. Ἐπὶ ἡμέρας ἤδη ἡ δσμὴ μὲ ἐνοχλεῖ· ἡ τροφή μου ὄζει ἀπὸ ταύτης, διὰ τοῦτο δὲν τρώγω ποσῶς τώρα. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ διὰ τὴν πόσιν, δὲν δύνασθε ὅμως ἄνευ ὕδατος. Πιστεύω ὅτι πλησιάζω νὰ τελειώσω καὶ τὴν δευτέραν ὑδρίαν μου... ἀλλὰ πάλιν ὁ βόμβος τῶν ἑλίκων, καὶ τὴν φορὰν ταύτην ὁ Ἄγγλος ἔρχεται πλησιέστερον. Ἀριστερᾷ μας κάμνει κύκλον εἰς τὸν ἀέρα· ἔπειτα τὸ μονότονον τῶτ—τῶτ ἀντηχεῖ καὶ σχεδὸν ἀμέσως αἱ βρίδες ἐπισκήπτουσιν ὁρμητικαὶ πολὺ ἐγγύτερον τώρα πρὸς ἡμᾶς. Γῆ καὶ χάλυψ πέτονται τώρα πολὺ μακρὰν καὶ εὐρέως.

Προσκολλῶμαι περισσότερον εἰς τὸ θωράκιον. Ἀκίνητοι ὅλοι, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀνακαλύψῃ. Ἔρχεται πλησιέστερον μᾶλλον μᾶλλον . . . . τώρα εἶνε ἄνωθεν μας. Ἔπειτα φαίνεται ὡσεὶ ἐκπληκτος καὶ ἐλικοδρομεῖ τόσον χαμηλά, ὥστε νομίζεις ὅτι θὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. Λίαν προφυλακτικῶς κατασκοπεύω ὑπὸ τὴν χαλυβδίνην περικεφαλαίαν μου· τότε μὲ καταλαμβάνει ἀγρία λύσσα. Ἀναπηδῶ καὶ ἀναλαμβάνω τὸ ὅπλον τοῦ πλησίον μου ἵνα πυροβολήσω κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως.

Ἀλλ' ἔστρεψεν ἤδη τὸ ταχυβόλον του κατὰ τοῦ χαρακώματος. Τὰκ—τὰκ—τὰκ—τὰκ. . . . . σαρώνει τὸ χαράκωμα, ἀλλὰ μάτην. Ἔπειτα αἴφνης ἀκούω μίαν βρίδα. «Αὐτὴ ἔρχεται εἰς σέ!», εἶνε ἡ πρώτη σκέψις μου. Ἔπειτα ἡ βαρεῖα βρὶς βυθίζεται ἐντὸς τοῦ μαλακοῦ ἐδάφους ἀκριβῶς ἐναντί μου, εἰς τὸ ἀνάχωμα, καὶ ἐτάφην ὑπὸ τόννους χώματος ὡς φαίνεται. Τὸ σῶμά μου συγκλονεῖται ὡσεὶ ἐπήδησα ἀπὸ ὑψηλοῦ παραθύρου εἰς τὸ δάπεδον καὶ αἱ αἰσθήσεις μου ἄρχονται ἐκλείπουσαι.

Ὡς ἀστραπὴ ἡ ὕπαρξίς μου ὅλη ἐκλάμπει ἐν τῇ διανοίᾳ μου ὡς ταινία κινηματογράφου ἐπὶ τοῦ διαφράγματος μετὰ μεγίστης ταχύτητος . . . . ἀπώλετο τὸ πᾶν . . . . εἶμαι νεκρός.

Ἀκούω ὅμως ἀκόμη τὰς βρίδας ἐκρηγνυμένας δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, δύναμαι ἀκόμη ν' ἀκούω τὸν Ἄγγλον ἀεροπόρον ἀποστέλλοντα σημεῖα.

Ἔπειτα ἔκρηξις μετὰ ἔκρηξιν ἀντηχεῖ ἐπὶ τοῦ χαρακώματός μου, τὸ θωράκιον σείεται· εἶνε «ὁμοβροντία». Ὢ! ἂς μὲ ἐφόνευον αἱ βρίδες νὰ μὴ ἀκούω αὐτὰς πλέον!

Τώρα πίπτουσι πλησιέστερον, πρῶτον ὑπόκωφοι κρότοι, ἔπειτα βροντώδεις ἐκρήξεις. Αὗται θὰ εἶνε ἀεριοπληθεῖς βρίδες. Ἀκούω τώρα τὰς κραυγὰς τῶν ἀνδρῶν μου. Ὁ βομβαρδισμὸς ἐπετάθη. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπιτίθενται. . . Ἀχ! τὰ παλληκάρια μου θὰ ὑποχωρήσωσιν!

Αἱ κραυγαὶ εἶνε ἐντονώτεραι. Ἤρχισαν νὰ καταστρέφωσι τὸν τάφον μου . . . διεισδύει μέχρις ἐμοῦ φῶς Τί εἶνε ἡ δσμὴ αὕτη . . . ἀέριον ἢ νεκροί; Θὰ ἦνε ἀέριον, διότι μὲ ἀνακουφίζει ἀπὸ τῶν πόνων μου. Ἡ πίεσις παύει κατὰ μικρὸν . . . . ἐν τέλει μετακινοῦμαι ἤρεμα καὶ ἐλαφρῶς. Πᾶν ὅ,τι γνωρίζω εἶνε ὅτι τὸ αἴσθημα τοῦ τρόμου μὲ ἀφῆκε καὶ ὅλα εἶνε ἤρεμα.

* * *

Βροντώδεις κρότοι μὲ ἐξεγείρουσι πάλιν. Δὲν μὲ ἀφήνωσι ποτὲ ἡσυχον αἱ βρίδες· Τὸ χαράκωμα εἶνε στενὸν καὶ κατάκειμαι ἐν αὐτῷ κατὰ μῆκος.

Αἱ αἰσθήσεις μου ἀνέκτησαν. Ἐκτείνω τὴν χεῖρα μου καὶ αἰσθάνομαι ὅτι κεῖται κάτι παρὰ τὸ πλευρόν μου ὅλως ἡσυχῶς καὶ ἠρεμαιοτημένος. Σφοδρὸς κλονισμός . . . . Ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ποῦ εἶμαι. Λὲν εἶνε βομβαρδισμὸς ἀλλ' ὁ τροχισμὸς τοῦ φορητοῦ νοσοκομείου μὲ τοὺς ὄπαδους τῶν βρίδων ἐν τῇ ὁδῷ.

Αἰσθάνομαι ὡσεὶ πᾶσαι αἱ πλευραί μου ἔχουσι θλασθῆ. Ἡ ἅμαξα μετεωρίσθη κακῶς καὶ ἐβυθίσθη ἐπειδὴ σύρεται ταχέως πρὸς τὰ πρόσω, διότι αἱ ἀγγλικαὶ βρίδες ἀγαπῶσι σφόδρα τὰς ὁδούς.

Βαθμηδὸν ἐννοῶ τι συνέβη. Οἱ ἄνδρες μου θὰ εἶδον τὴν χεῖρα μου προέχουσαν ἀπὸ τοῦ σωροῦ τοῦ χώματος ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἤμην τεθαμμένος ὑπὸ τῆς μεγάλης βρίδος καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθησαν εἰς ἔργον διὰ ἀξινῶν καὶ πτύων ἵνα μὲ ἐκθάψωσιν.»

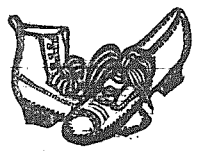
Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Α΄
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Β΄
ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΝΕΑ ΣΧΟΛ. ΜΟΥΣΑ μετὰ πολλῶν διαλόγων καὶ μονολόγων

ΜΑΣΤΙΓΙΟΝ ἐφημερὶς ἔμμετρος. Συνδρομὴ ἐτησία σελ. 5.

Σώματα «Μαστιγίου» ἄδετα δι' ἕκαστον ἔτος φρ. 10.

Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τοῦ «Μαστιγίου» χρυσόδετος φρ. 50.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τοῦ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινουργῆ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἀνὰ ἓν σελλίνεον εἴτε κατὰ παραγγελίαν εἴτε καὶ δι' ἕτοιμα ὑποδήματα, ἐξ ὧν ἔχομεν πάντοτε πλουσίαν συλλογήν.

13—52 **Τιγρὰν Οὐζουνιάν.**

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ι΄ ΔΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἵδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

Ζητεῖται Ἱεροδιάκονος καλλίφωνος καὶ μουσικὸς διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν Χρυσαλινιωτίσσης. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Ἀπευθυντέον εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐκκλησίας.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ
Καθιστᾷ γνωστὸν·

1ον) Ὅτι ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν της διὰ τὸ ἔτος 1917 ὁρίσθη εἰς £1—2—0 ὡς ἐκ τῆς κρατήσεως ἀποθεματικοῦ.

2ον) Ὅτι καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον θὰ διατίθεται αἱ μετοχαὶ της ἀντὶ τῆς ἄνω τιμῆς τῶν £4.2.0.

3ον) Ὅτι πέραν τοῦ Φεβρουαρίου πρὸς τῇ ἄνω τιμῇ τῶν £4.2.0 θὰ πληρώνεται, καὶ τόκος λογιζόμενος πρὸς 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917.

4ον) Ὅτι διὰ τοὺς μετατρέποντας τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολὰς των εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης ἐξερετικῶς παραχωροῦνται αὗται ἀντὶ £4-1-0 ἄνευ προσθήκης τόκου.

5ον) Ὅτι τὰ ποσὰ τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τῆς σειρᾶς τοῦ 1914 ἤτις κλείει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1916 δέχεται ὡς κατάθεσιν πληρωτέαν μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου ἐπὶ τόκῳ πρὸς 5% κατ' ἔτος, μετὰ δὲ τέσσαρα ἢ περισσότερα ἔτη ἐπὶ τόκῳ πρὸς 6% κατ' ἔτος πληρωνομένῳ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους καὶ μὲ τὸ δικαίωμα ν' ἀποσύρῃ ὁ καταθέτης προσωρινῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας μέχρι τῶν 3)ου τῆς καταθέσεως του ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους ὡς ἐγίνετο ἄλλοτε μὲ τὰς δεκαλίρους μετοχὰς τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἢ καὶ ν' ἀποσύρῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν πρὸ τῆς λήξεως ἐπὶ ἐκπτώσει 3% ὑπὲρ τῆς Τραπέζης.

6ον) Ὅτι πᾶς τις δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβῃ βιβλιάριον διὰ νέαν τριετῆ περίοδον ἑβδομαδιαίων καταβολῶν.

Ὁ διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Eau minérale naturelle

CONTREXÉVILLE
SOURCE DU PAVILLON

la seule décrétée d'intérêt public

(Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860).

Eau de Régime et classique
A JEUN ET AUX REPAS
GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE
ARTHRITISME, RHUMATISME

EN VENTE PARTOUT

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ **CONTREXEVILLE** εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα ὡς θεραπευτικὰ διὰ τὴν ψαμμίασιν, **ἀρθριτισμούς, διαβήτην, ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ στομάχου.**

Καὶ ἐν Κύπρῳ εἶναι ἀνεγνωρισμένα ὡς ἰαματικά, δι' ὃ ἀπαλλάσσονται τελωνειακοῦ δασμοῦ ἐν ᾧ ἄλλα μεταλλικὰ πληρώνουν τοιοῦτον. Λύνασθε νὰ πίνετε τὸ *Contrexeville* εἴτε νήστεις πρωῒ καὶ νύκτα εἴτε εἰς τὸ φαγητόν σας. Μεταχειριζόμενός τις ὁπουδήποτε εὑρίσκεται τὸ *Contrexeville* ἀποφεύγει τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα ἀναγκαστικῶν ταξειδίων διὰ λουτρὰ (πάνια).

Ἡ κάτωθι ἀκαδημαϊκὴ ἀνάλυσις εἶνε ἡ ἀρίστη τῶν συστάσεων διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συστατικῶν των.

Acide carbonique	*0.030*	*Sulfate de magnesie*	*0.30*
Bicarbonates de chaux	*0.402*	*Silice*	*0.015*
» *de magnésie*	*0.35*	*Chlor. de potasse*	*0.006*
» *de fer*	*0.007*	» *de sodium*	*0.004*
» *de lithine*	*0.004*	*Fluor de calcium*	*traces*
Sulfate de chaux	*1.565*	*Arsonic*	*traces*
» *de soude*	*0.236*		*2.384*

Εἰς τοὺς ψαμμιακοὺς καὶ ἀρθριτικοὺς συνιστᾶται θεραπεία διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς ποτηρίου τὸ πρωῒ νήστεις καὶ ἑνὸς τὴν νύκτα πρὸ τοῦ ὕπνου.

Αἱ τιμαὶ εἶνε προσιταὶ εἰς ὅλους.

Γενικὴ παρακαταθήκη: Ἐν Λάρνακι παρὰ τῷ κ. Ἀγαθ. Δημητρίου
» Λευκωσίᾳ » » κ. Μιχ. Κωνσταντινίδη
» Λεμεσῷ » » κ. Μιχαὴλ Μιχαηλίδη
» Πάφῳ » » κ. Ε. Ι. Ἀντωνιάδη.

16—52

ΒΟΥΤΥΡΑ ΒΟΥΤΥΡΑ!!!
ΠΟΙΟΤΗΣ Α. Α. EXTRA (ΕΞΤΡΑ)
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ

Οἰκογενειάρχαι ὅσοι θέλετε νὰ προστατεύσητε τὴν ὑγείαν σας, τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν σας καὶ τῆς οἰκογενείας σας ἐν γένει, προμηθεύεσθε τὴν ἀνωτέρω ποιότητα Βουτύρου.

Α. Α. EXTRA

Παρομοίαν χαλεπικοῦ Βουτύρου.

Προσέχετε ἀπὸ τὰς παραποιήσεις καὶ ἀπὸ ρεκλάμας, διότι ἡ ὑγεία σας σᾶς ἐπιβάλλει νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε ἄλλην ποιότητα.

Πώλησις χονδρική, δηλαδὴ κατὰ δοχεῖον τῶν 13—14 ὀκάδων ἑκάστου.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐνταῦθα ἔμπορον καὶ ἀντιπρόσωπον
ΚΩΝ ΛΟΥΗΝ Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Νέα Ἀγορὰ Ἱ. Μονῆς Κύκκου, Ι Ψίτωμα. 12—26

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΗ, Α. Ε. ΤΩ, ΑΡΜΟΣΤΗ,

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ

— Ἡ αὐτοδιοίκησις τῆς Παιδείας.
— Ἡ ἄρσις τῆς διατιμήσεως.
— Παρατηρήσεις μας.

Τῇ π. Πέμπτῃ οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ ἐν σώματι ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Ε. τὸν Ἁρμοστὴν φιλοφρονέστατα γενόμενοι δεκτοί.

Ἡ ἐπίσκεψις μετὰ τοῦ τυπικοῦ χαρακτῆρος προσέλαβε καὶ οὐσιωδεστάτην σημασίαν, διότι οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ διετύπωσαν καὶ αἰτήματα καὶ συστάσεις τινὰς ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀνακουφίσεως τῶν διδασκάλων εἰς τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις καὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ παρόντος νόμου τῆς Σχολ. φορολογίας ἵνα δηλονότι τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης χορηγῆται ὑπὸ τοῦ κυβερνητ. Ταμείου τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ νὰ ἐξευρεθῇ διὰ προσθέτων ἐμμέσων φόρων.

Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ἡ Α. Ἐξοχότης, προέβη εἰς ἀξιοσημειώτους δηλώσεις, ὅτι **προτιμᾷ ὅπως ἔχωσιν αἱ κοινότητες τὴν ἐκπαιδευτ. αὐτοδιοίκησιν ἐθιζόμεναι περὶ τὴν ἐνάσκησιν εὐρυτέρων δικαιωμάτων καὶ δὲν θὰ ἔβλεπεν εὐχαρίστως διὰ τοῦτο μεταβολὴν τοῦ παρόντος συστήματος διαβεβαιῶν ἐν τέλει ὅτι ἡ κυβερν. χορηγία πρὸς τὴν Παιδείαν θὰ ἐξακολουθήσῃ αὐξανομένη, αὐξηθεῖσα ἤδη σημαντικῶς.**

Οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν διδασκάλων παρουσιάζονται, ὁποῖοι ὑπῆρξαν πάντοτε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ὀρθοδόξῳ κλήρῳ, οἱ φυσικοὶ καὶ ἀπὸ καθήκοντος ἀντιλήπτορες καὶ προστάται τῆς παιδείας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ ἦνε ἡ πρώτη καὶ μόνη αὕτη ἐκδήλωσις τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν πρὸς τὴν παιδείαν, διότι δυστυχῶς δύο τῶν Ἀρχιερέων τούτων εἶχον περιέλθει εἰς διάστασιν πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ φανερὰν ἀντίθεσιν πρὸς αὐτούς, τὰς μὲν Ἐπιτροπὰς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς δικαιοδοσίας των ἀποτρέποντες τοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν οἰκείων κοινοτήτων, ἀποκλείσαντες δὲ αὐτοὺς τῆς ἐπ' ἐκκλησίας διδασκαλίας.

Χαίρομεν ἐπὶ τῇ διαδηλώσει τῆς Α. Ἐξοχότητος ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς παιδείας ὑπὸ τῶν κοινοτήτων καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας Αὐτῆς ὅπως αἱ κοινότητες προπονῶνται περὶ τὴν ἄσκησιν εὐρυτέρων δικαιωμάτων ἐξ ὧν συνάγομεν ὅτι πᾶσαι αἱ ἄλλαι κοινοτικαὶ ἐλευθερίαι ἐκτιμῶνται πολὺ παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος, ὥστε οὐδεμίαν νὰ παρέχῃ αὕτη προσοχὴν εἰς ἐπιπολαίους καὶ ἀνερματίστους συστάσεις περὶ περιορισμοῦ τούτων.

Δὲν ἔπρεπεν οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ ν' ἀναμένωσι ν' ἀκούσωσι παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος τὰς περὶ αὐτοδιοικήσεως τῆς παιδείας συστάσεις, διότι ἡ παιδεία παρ' ἡμῖν καὶ κατὰ τοὺς ζοφερωτάτους χρόνους τῆς δουλείας ἀπήλαυε τῆς αὐτοδιοικήσεως ταύτης μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν τῆς Ἱεραρχίας, καὶ εἶνε ἄπορον ὅτι οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ ἐπελάθοντο τούτου καὶ ἐδέησε νὰ διδαχθῶσι παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ.

Δὲν γνωρίζομεν τίνας θέλουσι καὶ ζητοῦσιν οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ συστήματι, ἀντὶ ὅμως, προκειμένου περὶ τῆς Παιδείας, νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ ἔπραττον ἔργον ἐξόχως εὐσεβὲς καὶ φιλόπατρι ἂν ἐπεμελοῦντο προσωπικῶς τὰ τῆς παιδείας συνεργαζόμενοι καὶ βοηθοῦντες τοὺς διδασκάλους ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀλλὰ δυσχερεῖ ἀποστολῇ αὐτῶν καὶ παυόμενοι νὰ ὦσι ξένοι πρὸς αὐτούς, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἀπό τινων ἐτῶν.

Κακὴ ἐπεκράτησε παρ' ἡμῖν ἕξις περὶ πασῶν τῶν κοινῶν ἀναγκῶν νὰ προσφεύγωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρ' αὐτῆς νὰ ζητῶμεν τὴν θεραπείαν, καὶ περὶ τῆς **παιδείας αὐτῆς**, ἀνομολογοῦντες οὕτω τὴν ἀνικανότητα ἡμῶν πρὸς αὐτοδιοίκησιν.

Εὐχόμεθα τὸ δοθὲν μάθημα εἰς τοὺς Ἅγ. Συνοδικοὺς νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι ὑπὲρ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀρχὴν ἡ ὑπὲρ τῆς παιδείας μέριμνα προσήκει εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ ἔργῳ ἃς ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τῆς παιδείας καὶ τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων.

Οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ προέβησαν καὶ εἰς ἄλλην αἴτησιν παρὰ τῇ Κυβερνήσει περὶ κρείττονος διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, καὶ προσέθηκαν ὅτι ἡ διαρρύθμισις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς παιδείας θὰ συνετέλει εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς βελτιώσεως τοῦ Κλήρου, διότι θὰ ἀπηλλάσσοντο τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα πάσης πρὸς τὴν παιδείαν ὑποχρεώσεως, καὶ θὰ ἐπορίζοντο οὕτω ἐξ αὐτῶν ἱκανὰ χρήματα πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου.

Ἀδυνατοῦμεν καὶ δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς δηλώσεις ταύτας τῶν Ἅγ. Συνοδικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἄρνησιν τῆς μακραίωνος ἱστορίας καὶ τῶν ἀδιαλείπτων παραδόσεων τῆς ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης Ἐκκλησίας καὶ Παιδείας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γένει, καὶ εἶνε ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ Ἅγ. Κιτίου εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν αὐτοῦ, καταργουμένης οὕτω μιᾶς παναρχαίου τάξεως, ἥτις ἔσωσεν ὡς διττὴ ἄγκυρα τὸ ἐθνικὸν σκάφος ἀπὸ μακρῶν καὶ δεινῶν κλυδώνων καὶ θυελλῶν.

Ἐὰν αἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ στρέψωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν ὅλην Ἐκκλησιαστ. καὶ Μοναστηριακὴν οὐσίαν θὰ πεισθῶσιν ὅτι αὕτη διὰ διαχειρίσεως αὐστηρᾶς καὶ ἀκριβοῦς θὰ ἦνε ἱκανὴ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου, δὲν θὰ ἀρνηθῶσι δὲ αἱ κοινότητες νὰ προσφέρωσι τὴν συμβολὴν αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ διάρρηξις καὶ χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ παιδείας καὶ συνεπῶς ἀπάρνησις συστήματος ἐθνοσωτηρίου ἀναδειχθέντος.

Θὰ ἱκανοποιεῖτο μεγάλως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Κοινοῦ, ἂν ἐμάνθανε τί ἐννοοῦσιν οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ ζητοῦντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως παράσχῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑποστήριξίν της **εἰς τὴν κρείττονα διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας,** διότι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρει πάντας ἡ πλήρης ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς πρός τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν.

Ἐπιτραπήτω ἐντούτοις νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, πλὴν τῆς κατεπειγούσης ἀληθῶς οἰκονομικῆς ἀνακουφίσεως τῶν διδασκάλων, πάντα τἆλλα γενικώτερα θέματα, τὰ προταθέντα πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα παρέλκουσιν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, καὶ συγκρούονται μάλιστα πρὸς τὰς δεδηλωμένας προσδοκίας τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ σύμπαντος, καὶ οὕτω φωρώμεθα διὰ τῶν ἡμετέρων Ἀρχιερέων παίζοντες καὶ οὐχὶ σπουδάζοντες περὶ τὰ μέγιστα καὶ ὕψιστα ζητήματα τῆς Νήσου.

Ὀφείλομεν νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος εἰς τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἅγ. Συνοδικῶν ἄρσιν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου σχολ. φορολογίας, ἣν φαίνεται ἀποδεχομένη καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης.

Ἂν τοιοῦτο συνέβαινε θὰ προέκυπτον πολλὰ ἄτοπα καὶ θὰ παρεῖχε λαβὴν εἰς σκαιὰ ἀδικήματα καὶ εἰς κοινοτικὰς ἀναστατώσεις, διότι οἱ κατὰ κοινότητας σχετικῶς εὔποροι μειονοψηφοῦσι τῶν πολλῶν καὶ μετρίως ἐχόντων οἰκονομικῶς, καὶ διὰ τῆς πλειονοψηφίας των οὗτοι θὰ ἐπεβάρυνον ἐκείνους ὑπερμέτρως καὶ ἡ σχολικὴ φορολογία θὰ ἀπέβαινε ἄδικος καὶ τυραννική.

Ἄλλως, καὶ ὡς ἔχει σήμερον τὸ ἀνώτατον ὅριον εἰς 4 λίρας, ἐξευρίσκεται τρόπος πρὸς ἀνωτέραν φορολογίαν, διότι πρὸς τῷ οἰκοδεσπότῃ φορολογεῖται καὶ ἡ οἰκοδέσποινα, ὁσάκις ἔχῃ αὕτη κτήματα ἴδια, καὶ ἄλλα μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Δύναται νὰ αὐξηθῇ τὸ ἀνώτατον ὅριον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τούτου νὰ περιορισθῇ ὁσάκις ἡ αὐτὴ οἰκογένεια περιλαμβάνῃ πλείονας τοῦ ἑνὸς φορολογουμένους.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Α. Ἐξοχότης ἀρνουμένη τὴν οἰκονομ. βοήθειαν πρὸς τοὺς διδασκάλους, ἣν ἐπαφίνει εἰς τὰς κοινότητας, δὲν ἔχει οὐσιαστικῶς δίκαιον.

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ παρακαμφθῶσι νομικαί τινες δυσχέρειαι, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ αὐξήσῃ τὴν χορηγίαν αὐτῆς καὶ μὲ ἀνάλογον αὔξησιν νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς κοινότητας, νὰ πληρώσῃ δὲ αὐτὴ τὴν ὅλην αὔξησιν εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ νὰ χρεώσῃ τὰς κοινότητας, ὑποχρεοῦσα ταύτας νὰ καταλογίσωσι τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν εἰς τὰ σχολικὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, καὶ οὕτω καὶ ἡ αὐτοδιοίκησις τῆς παιδείας δὲν θίγεται καὶ ἡ αὐτὴ τηρεῖται ἀναλογία εἰσφορᾶς Κυβερνήσεως καὶ κοινοτήτων ὑπὲρ τῶν διδασκάλων. Ἡ προβαλλομένη πρόφασις περὶ ἐπιφυλάξεως τῶν ὑπαρχόντων χρημάτων δι' ἀπροόπτους ἀνάγκας εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις δὲν πιστεύομεν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ὅτι δικαιολογεῖται ἐπαρκῶς.

Η ΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΩΣ
ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστὴς μεταξὺ ἄλλων ἀνταλλαγέντων μετὰ τῶν Ἅγ. Συνοδικῶν ὡμολόγησεν ὅτι ἡ γενομένη διατίμησις ἐνίων χρειωδῶν τοῦ βίου δὲν ἔσχε τὰ προσδοκηθέντα ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων ἀποτελέσματα πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μὲν διατίμησις θὰ ἀρθῇ θ' ἀπαγορευθῇ δὲ ἡ ἐξαγωγὴ καὶ τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς σιτηρῶν καὶ ἄλλων τροφίμων ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι οὕτω θὰ ἀνεκουφίζοντο αἱ λαϊκαὶ τάξεις.

Οἱ διάφοροι μεταπράται εἶχον ἀγοράσει ἔλαια, τυρόν, ἐλαίας εἰς τιμὰς ὑψηλὰς καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐκποιῶσι ταῦτα ἀντὶ τιμῶν πολὺ χαμηλοτέρων ἀνθ' ὅσων ἠγόρασαν ταῦτα, τοῦθ' ὅπερ ὑπῆρξεν ἁπλοῦς καὶ καθαρὸς ἐκβιασμός, καὶ τοῦτο ἵνα ἐν τέλει ὁμολογήσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ στόματος τῆς Α. Ἐξοχότητος ὅτι ἡ ἐπιβολὴ διατιμήσεως ἀπέτυχεν, ἐνῷ ὤφειλεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἦνε βεβαία περὶ τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς.

Ἂν μετεδόθησαν ἀκριβῶς αἱ δηλώσεις τῆς Α. Ἐξοχότητος, φαίνεται διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαγορεύσῃ γενικῶς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν τροφίμων ἤτοι σιτηρῶν, πατατῶν, λαχανικῶν, σφαγίων.

Διὰ ταῦτα ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν αὐτῆς πάλιν ἐπί τινων παρατηρήσεών μας.

Δὲν ἀγνοοῦσι βεβαίως οἱ κυβερνῆται ὅτι μετὰ τὴν θεραπείαν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν τὰ πλεονάζοντα εἴδη πρέπει νὰ ἐξάγωνται ἵνα ἀντιμετωπίζῃ ὁ τόπος τὴν εἰσαγωγὴν ξένων καὶ ἀναγκαίων, καὶ ἐπὶ πλέον πρέπει εἰ δυνατὸν ἡ ἐξαγωγὴ νὰ ὑπερτερῇ τὴν εἰσαγωγὴν — ὅπου μάλιστα, ὡς παρ' ἡμῖν, ὀλίγοι εἶνε καὶ ἀνεπαρκεῖς οἱ ἄδηλοι πόροι — ἵνα καὶ οἱ παραγωγεῖς ἐνθαρρύνωνται καὶ οἰκονομικῶς ἐνισχύηται ὁ τόπος.

Διάγομεν τώρα ἐν Κύπρῳ τὴν περίοδον τῆς ἐμφυτεύσεως πατατῶν, καὶ χάρις εἰς τὰ σημαντικὰ ἀπὸ τῶν πατατῶν κέρδη, οἱ καλλιεργηταὶ εἶνε διατεθειμένοι νὰ καλλιεργήσωσι πατάτες εἰς μεγάλην ὡς οἷόν τε ἔκτασιν, καὶ αἱ δηλώσεις τῆς Α. Ἐξοχότητος περὶ ἀπολύτου ἐξαγωγῆς τῶν πατατῶν θὰ ἀνακόψῃ τὴν σφοδρὰν φορὰν τούτων.

Ἡ τυροκομία ἐνεκρώθη, ἐνῷ γοργῶς ἔβαινεν εἰς ἀκμήν, ὑπὸ τῆς ἀπολύτου ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τυροῦ, χωρὶς περαιτέρω ἐρεύνης καὶ μελέτης τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Τοιαῦτα μέτρα, ἀντιτιθέμενα εἰς θεμελιώδεις νόμους, εἶνε καταδεδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν καὶ προξενοῦσι μόνον ἀδικήματα καὶ ζημίαν εἰς τὸν τόπον.

Οἱ ἁρμόδιοι ὀφείλουσι νὰ ἐξακριβώσωσι τὸ ἀνώτατον ποσὸν καταναλώσεως πατατῶν καὶ τυροῦ εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀφοῦ ἐπιβάλωσι λογικὴν διτίμησιν εἰς αὐτό, νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ὑπολοίπου. Διότι κατὰ τί ὠφελεῖται ὁ τόπος καὶ ὁ λαὸς ἂν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ πατάτες πωληθῶσι διὰ τὴν περίσσειαν αὐτῶν καὶ πρὸς εἴκοσι παράδες τὴν ὀκᾶν καὶ ὁ τυρὸς πρὸς δέκα γρόσια;

Ἓν μόνον εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ λαὸς θὰ τραφῇ ἀφθονώτερον καὶ εὐθηνότερον, θὰ παραμείνῃ ὅμως ὁ τόπος οἰκονομικῶς, ὡς εἶχεν, εἰμὴ ἀποβῇ καὶ πτωχότερος, διότι ἐστερήθη τοῦ ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς σημαντικῶν προϊόντων σπουδαίου χρηματικοῦ ποσοῦ.

Εἶνε τόσον στοιχειώδεις αἱ οἰκονομικαὶ αὗται ἀρχαί, ὥστε εἶνε ἄπορον πῶς παρορῶσι ταύτας Ἄγγλοι κυβερνῆται, εἰς τὴν χώραν τῶν ὁποίων ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη σπουδαιότατα ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη.

Οὐχὶ λοιπὸν ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ ρύθμισις προσεκτικὴ καὶ λογικὴ τῆς ἐξαγωγῆς πρὸς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

ΑΣΤΟΧΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΚΛΗΡΙΚΟΥ

Κατηγγέλθη ἡμῖν ἐν καιρῷ ὅτι πρὸ δύο περίπου ἑβδομάδων ὁ ὁσιολογιώτατος κ. Γεννάδιος Κυκκώτης πτυχιοῦχος τῆς Θεολογίας ἐν περιοδείᾳ του δι' ὑποθέσεις τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου εἰς τὸ χωρίον Μουτουλλᾶ τῆς Μαραθάσης περιῆλθεν εἰς ῥῆξιν πρὸς τὴν Κοινότητα, ἥτις τὸν προέπεμψε διὰ γιουχαϊσμῶν καὶ τενεκοκρουσίας τοῦθ' ὅπερ εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν λυπηρόν.

Ὁ μεμορφωμένος, ἄλλως, μοναχὸς κληρικὸς οὗτος ἄδηλον διά τινα λόγον κατεφέρετο κατὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου καὶ κατὰ τῆς μελετωμένης ἐκλογῆς του ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶνε ἀρκετὸν τὸ ἀξίωμα δι' αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, οὐδ' εἶνε ἄξιος δι' ἀνώτερα Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα (!).

Εἰς τοὺς ἀντιλέγοντας χωρικοὺς καὶ προβάλλοντας τὰς εὐρείας καὶ εὐδοκιμωτάτας ἐγκυκλίους καὶ θεολογικὰς σπουδὰς τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τὴν γλωσσομάθειαν αὐτοῦ, ὁ κ. Γεννάδιος διεκήρυξεν ἀχρήστους τὰς ξένας γλώσσας εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἐπέμεινε ὑποστηρίζων τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου διὰ τὸν Μητροπολ. Θρόνον Κυρηνείας.

Οἱ χωρικοὶ ἠγανάκτησαν ὑπὸ τῆς ἀδικαιολογήτου καὶ παραλόγου ταύτης καταφορᾶς τοῦ κ. Γενναδίου καὶ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἀπεδοκίμασαν αὐτὸν διὰ γιουχαϊσμῶν καὶ προέπεμψαν διὰ τενεκοκρουσίας. Ὁ κ. Γεννάδιος ἐν τῇ ἀγανακτήσει του τῷ διέφυγεν ἡ ἔκφρασις ὅτι «ἀντὶ Μητροπολίτου τοιούτου λαοῦ προτιμότερον βοσκὸς τῆς Μονῆς Κύκκου».

Ταῦτα, ὡς εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, κατηγγέλθησαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἐν καιρῷ, ἀνεβάλομεν ὅμως νὰ τὸ πράξωμεν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων, διότι δὲν ἠθέλομεν αἱ ἐκλογαὶ αὗται νὰ διαταραχθῶσι τὸ παράπαν ὁθενδήποτε, σεβόμενοι καὶ τὴν δεδηλωμένην τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Νήσου ὁμόθυμον γνώμην περὶ τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ τούτου, οὗτινος ἡ παρουσία ἐν τῷ Ἱ. κλήρῳ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ αὐτῆς παρὰ πάντων — πλὴν ὀλίγων γνωστῶν — θεωρεῖται πολύτιμος ἐγγύησις τῆς ποθουμένης βελτιώσεως τῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

Ἤδη παρακαλοῦμεν δημοσίᾳ τὸν Ὁσιολογιώτατον κ. Γεννάδιον νὰ ζητήσῃ καὶ ὑποδείξῃ εἰς τὸν Κυπριακὸν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν τῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας Κερυνείας ἂν ὑπάρχῃ ἄλλος ἐν Κύπρῳ Κληρικὸς συγκεντρῶν ὅσα ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα οὐχὶ διὰ τὸν τετάρτης τάξεως ἐπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Μητροπόλεως Κυρηνείας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προεδρείαν τῆς Κυπρ. Ἱεραρχίας. Ἀριστοβάθμιος πτυχιοῦχος τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Γένους, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀριστοβάθμιος διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετὰ περαιτέρω θεολογικῶν σπουδῶν ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας καὶ ἐν τῷ Ὀξονείῳ Πανεπιστημίῳ τῆς Μ. Βρεττανίας, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀριστεὺς ἀγωνιστὴς τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων μετὰ τιμητικωτάτων συστάσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν σπουδαιοτάτων ὑπηρεσιῶν του ἐν κρισίμοις ὥραις τοῦ πολέμου ἐκείνου.

Ἂν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα προσόντα κατὰ τὸν Ὁσιολογιώτατον κ. Γεννάδιον δὲν εἶνε ἀρκετὰ δι' ἕνα ἐπισκοπικὸν θρόνον ἐν Κύπρῳ, τότε ἂς ἀποκαλύψῃ ἄλλον μεταξὺ παντὸς τοῦ λαϊκοῦ καὶ τοῦ μοναχικοῦ κλήρου κληρικὸν συγκεντροῦντα πλείονα καὶ ἀνώτερα προσόντα.

Ἂν ὅμως δὲν κατορθώσῃ τοῦτο, τότε πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι ταπεινὰ ἐλατήρια ἦγαγον αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου ἐκστρατείαν του, ἀνάξια καὶ τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματός του καὶ τῆς θεολογικῆς μορφώσεώς του, ἀντικείμενα δὲ εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀποστολήν του ἐν τῇ Κυπριακῇ καὶ ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τότε οἱ ἀγαθοὶ Μουτουλλιῶται θὰ φανῇ ὅτι δικαίως ἠγανάκτησαν καὶ μόνον ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀγανακτήσεώς των ἐγένετο ἀνάρμοστος πρὸς ὀρθόδοξον κληρικόν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἀρχιερατικὴ λειτουργία.

Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν καθ' ἣν ἑορτάζεται ὁ θρίαμβος τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἡ ἀναστήλωσις τῶν ἁγ. εἰκόνων ἑωρτάσθη μετὰ τῆς ἁρμοζούσης εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ πνευματικῆς σοβαρότητος.

Ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ Ἅγ. Ἰωάννου ἱερούργησεν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐκήρυξεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδης, ἐν τῷ τῆς Φανερωμένης ὁ καθηγητὴς κ. Σ. Σπυριδάκης καὶ τῷ τοῦ Ἅγ. Σάββα ὁ κ. Ι. Παπαπορφυρίου.

Ἐγκαίνια
Ἱερατικοῦ Συνδέσμου.

Τῇ 2. 30' μ. μ. τῆς ἡμέρας ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀρτισυστάτου Ἱερατικοῦ Συνδέσμου παρισταμένου τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου καὶ παντὸς τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ πολλοῦ πλήθους λαϊκῶν.

Μετὰ τὸν νενομισμένον ἁγιασμὸν ἐπίκαιρον εἶπε λόγον ὁ ἱερολογ. Ἱεροδιάκονος κ. Ν. Μυλωνᾶς περὶ τῆς σημασίας καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἱερατ. Συνδέσμου, ἡ Α. Μακαριότης συνεχάρη τῷ ἱ. κλήρῳ καὶ ὑπέσχετο πᾶσαν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομὴν πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ του, βραχέα δέ τινα προσέθηκε καὶ ὁ κ. Δήμαρχος, μεθ' ὃ ἐψάλη ἡ φήμη τῆς Α. Μακαριότητος καὶ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

Βυζαντιναὶ Διαλέξεις.

Τῇ 4 μ. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ» ἐγένετο ἔναρξις τῶν προαγγελθεισῶν **Βυζαντινῶν Διαλέξεων** ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καταλάνου. Ποιούμενος εἰσαγωγὴν εἰς τὸ κύριον θέμα τῶν διαλέξεων τούτων **«περὶ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ»** ὁ κ. Καταλᾶνος διεξῆλθε τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν ἀπὸ τῆς μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καθ' οὗ κυρίως ἠγωνίσατο καὶ ἐθριάμβευσεν ὁ εὐσεβέστατος καὶ στρατηγικώτατος αὐτοκράτωρ.

Αἱ **Βυζαντιναὶ** Διαλέξεις θὰ συνεχισθῶσι καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακήν, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν 4 μ. μ.

ΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΕΚΛΟΓΑΙ
ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Τὴν π. Κυριακὴν ἐγένετο ἀνὰ τὴν Μητροπολιτικὴν δικαιοδοσίαν Κυρηνείας αἱ ἐκλογαὶ Γεν. Ἀντιπροσώπων διὰ τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου, διεξήχθησαν δὲ αὗται πανταχοῦ μετὰ τάξεως καὶ κοσμιότητος ὅπου ἐγένετο ψηφοφορία, εἰς τὰ πλεῖστα δὲ ἐκλογικὰ τμήματα ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ὁμόφωνος καὶ διὰ βοῆς, ἀνεδείχθησαν δὲ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι οἱ ἑξῆς:

Κυρήνεια. Χριστόδ. Φιερός, Γ. Λοϊζίδης, Ἰωάν. Βασιλείου.

Καραβᾶς. Γρηγ. χ: Λάμπρου.

Λάπηθος. Ν. Πύργος, Σοφοκλῆς Κυριακοῦ καὶ ἐκ τοῦ κλήρου οἱ αἰδεσ. παπᾶ Φοινικαρίδης, Ἰωαννίκιος, καὶ ὁ ἱεροδ. Χαρίτων.

Μύρτου. Κλήμης Φαρίδης, Μ. Τσοφαλλίδης, Λοΐζος Γ. Σαββίδης.

Μόρφου. Κωστῆς Γεωργιάδης, Χριστοφῆς Τρηγκῆς, Νικόλας Χριστοφῆ χ: Νικόλα, Κλεάνθης Λύμπουρῆς, Γ. Λουκαΐδης, Κωνστ. Διάκονος, Παπᾶ Χριστόδουλος Βασιλείου καὶ παπᾶ Κυριάκος χ'' Σπύρου.

Περιστερῶνα. χ: Παπᾶ Στυλιανὴς χ: Χριστοφῆ, Χριστόδ. Κάνθος, Κυριάκος Μαυρομμάτης, Χριστόφορος Γεωργίου.

Εὐρύχου (Σολέας) Πρωτοπαπᾶ Συμεών, Παπᾶ Γεώργ. Παπᾶ Σιακαλλῆ, Ἀλκιβιάδης Χαραλάμπους, Λάμπρος χ: Γαβριήλ, Νικόλ. Ζεμπύλας.

Μαραθάσα. Πρωτοπαπᾶ Νικόλαος, Χριστόδουλος Ἱερομόναχος, Γεώργιος Σίννου, Ἰωάν. Πατσαλίδης, Ἰωάννης Κουντούρης.

Λεύκα. Ν. Πηλείδης, Στέφ. Ι. Παναππίδης.

Τὰ ἀποτελέσματα καὶ τῶν ἐκλογῶν τούτων εἶνε σύμφωνα πρὸς τὴν κρατοῦσαν πάντοτε ὁμοφωνίαν σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος τῆς Μητρ. δικαιοδοσίας Κυρηνείας ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου.

Ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς διατάραξιν τῆς ἐπιβεβλημένης ἄλλως καὶ ὑγιοῦς ταύτης ὁμοφωνίας παρά τινων καὶ ἐκυκλοφόρουν κακόβουλοι διαδόσεις ἀλλ' ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Μητροπολ. περιφέρεια Κυρηνείας θὰ ἔχῃ τὸν ἐκλεκτὸν αὐτῆς καὶ διακεκριμένον ἱεράρχην χωρίς τινος παραφωνίας, ἵνα ἐν ζηλωτῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ ἐπιδιωχθῇ ἡ καθόλου βελτίωσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἄλλων κοινῶν ὑποθέσεων ἐν τῇ Μητροπ. ταύτῃ περιφερείᾳ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς κατέπεσον βροχαὶ ἐξακολουθήσασαι διαλείπουσαι καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν ὁ οὐρανὸς ἦτο συννεφὴς καὶ βροχαὶ σποραδικαὶ ἔπιπτον κατὰ τόπους, ποῦ μὲν ῥαγδαῖαι ποῦ δὲ ἀραιαί, πάντοτε ὅμως εὐεργετικαὶ εἰς τὴν γεωργίαν.

Τὴν χθὲς Δευτέραν ἔπνεεν ἄνεμος παγερὸς καὶ σφοδρός, διαλύσας τὰ νέφη, καταψύχων ὅμως τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ προπαρασκευάζων αὐτὴν εἰς νέας βροχὰς αἵτινες εἶνε πολὺ ἐπιθυμηταί.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΟΡΤΗΝ

Οἱ φιλότιμοι καὶ ἐνθουσιώδεις τῶν κ. κ. διδασκάλων εὐγενεῖς καταβάλλουσιν ἀπὸ τοῦδε προσπαθείας πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς προσεχοῦς μεγάλης ἑορτῆς, πολλαχόθεν δὲ ζητοῦνται κατάλληλα εἰς τὴν περίστασιν δράματα.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπομνήσωμεν τοὺς φίλους διδασκάλους ὅτι ἐπίκαιρος διὰ τὴν ἑορτὴν εἶνε ἡ ἐκτέλεσις χορῶν Ἑλληνικῶν οὓς ἐξεδιδάχθησαν ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ καὶ τὰ κλέφτικα καὶ ἄλλα ἄσματα ἡρωϊκά, ἅτινα διεπαιδαγώγησαν καὶ ἐφρονημάτισαν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐν τῇ δουλείᾳ καὶ φρονηματίζουσιν ἔτι καὶ σήμερον, θὰ ἦτο δὲ ἐξόχως ἔργον πατριωτικὸν ἡ διάδοσις τῶν χορῶν καὶ τῶν ᾀσμάτων τούτων εἰς τὰς ἀγροτικὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας ἐξ ὧν φαιδρότερος καὶ ἀρρενωπότερος θὰ ἀναδειχθῇ ὁ ἀγροτικὸς βίος, ὡς συμβαίνει ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, καὶ θὰ ἀποσκορακισθῶσιν οἱ τουρκικοὶ χοροὶ καὶ τὰ πολλὰ καὶ ἀνειμένα ἐρωτικὰ ᾄσματα καὶ μετ' αὐτῶν ἡ μέχρι ἀηδίας μέθη.

Διὰ τὰς μικρὰς κοινότητας ὅπου δὲν εἶνε εὐχερῆ τὰ μέσα πρὸς διδασκαλίαν ἐκτενῶν πατριωτικῶν δραμάτων συνιστῶμεν τὸ **«Ἐθνικὸν Παιδικὸν Θέατρον»** τοῦ κ. Γ. Π. Κούρτη περιλαμβάνον πολὺ κατάλληλα καὶ πολὺ διδακτικὰ μονόπρακτα καὶ δίπρακτα δράματα οἷα: **«ὁ Θεμιστοκλῆς» «ὁ Μ. Ἀλέξανδρος»** «ὁ Ἀθανάσιος Διάκος» «ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης» «Ἡ Σουλιώτισσες» «Τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Μακεδονίας» «Ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης» καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ πατριωτικοὺς μονολόγους καὶ ἀπαγγελίας.

Διὰ διαφόρους δὲ ἄλλας σχολικὰς ἑορτὰς καὶ ψυχαγωγίας ἀξιοσύστατον

είνε τὸ

«Θέατρον οἰκογενείας καὶ Σχολείου»

(συλλογὴ παιδικῶν δραμάτων καὶ κωμῳδιῶν) κατὰ παράφρασιν Ἀριστοτ. Π. Κουρτίδου εἰκονογραφημένον οἷα: Ἡ λίρα, Τὸ ἀγύριστο κεφάλι, Ἡ κοῦκλα, Ὁ κρυφὸς πόνος, Ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς, Τὸ τραπέζι, Ὁ Ἐπαίτης Τὸ Τέλος τοῦ κόσμου κ. ἄ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕ χθὲς τὸ Εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον, κομισθέντος μόνον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ τοιούτου.

◆◆◆

ΤΟ ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ ἄριστον Ἀναγνωστήριον «Ἀνόρθωσις» ἐνεκαίνισεν ἀπό τινος σειρὰν διαλέξεων, εἰς ἃς συρρέει ὁ φιλόμουσος τῆς κοινότητος κόσμος.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς κ. Πολύβιος Παπαδόπουλος ἐποιήσατο λίαν ἐπιτυχῶς ἔναρξιν, καὶ μετ' αὐτὸν ὡμίλησεν ὁ Σχολάρχης κ. Β. Μαυρογιάννης τῇ π. Κυριακῇ δὲ ὁ Ἕλλην Δικαστὴς κ. Πολύκαρπος Χριστόπουλος εἶπε «Περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ τοπογραφικὴν ἔποψιν» ἡ δεσποινὶς δὲ Ἀγγελικὴ Χριστοπούλου παρακληθεῖσα ἐπιμόνως ἐξετέλεσε δύο ἀπαγγελίας μετὰ τῆς γνωστῆς ἤδη εἰς ἡμᾶς χάριτος καὶ τέχνης

Παρασκευάζεται ἡ διδασκαλία τοῦ «ΜΑΥΡΟΥ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ» διὰ τὴν 25 Μαρτίου τῇ συνεργῷ συμπράξει τῶν Δεσποινίδων Ἀγγελικῆς Χριστοπούλου Μαρίας Ἀνδρέου καὶ Ἑλένης Σούκρη.

◆◆◆

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ. Τὸ ἔγκριτον λονδίνειον ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν «British Medical Journal» τῆς 21)3 Φεβρ. 1917, κρίνον τὸ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ἰδιωτισμῶν, παροιμιῶν καὶ φράσεων

γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Κυριακίδης ἐγένετο ἀπὸ πολλοῦ γνωστὸς εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ὡς συγγραφεὺς διαφόρων ἑλληνοαγγλικῶν καὶ ἀγγλοελληνικῶν λεξικῶν. Συνέγραψε τώρα Ἀγγλοελληνικὸν Λεξικὸν τοῦ θυλακίου νέου τύπου. Παρατίθενται αἱ κοιναὶ ἀγγλικαὶ λέξεις καὶ ὑφ' ἑκάστην τούτων ἐκτίθενται οἱ ἰδιωματισμοὶ (τόσον ἀξιοθρηνήτως κοινοί, ἀπὸ ἀπόψεως τῶν ξένων, ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ) καὶ αἱ φράσεις ἐν αἷς χρησιμοποιεῖται ἡ λέξις. Ἕκαστος ἰδιωτισμὸς καὶ ἑκάστη φράσις ἀποδίδοται ἐν τῇ Νεοελληνικῇ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, καὶ οὕτως ὁ ἀναγνώστης ἔχει λεξικὸν ὅπερ βοηθεῖ καλῶς αὐτὸν εἰς τὴν μετάφρασιν ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ καὶ πλέον ἔτι βοήθημα εἰς τὴν Ἑλληνιστὶ συνδιάλεξιν.

Τὸ βιβλίον εἶνε θαυμασίως ἐπινενοημένον καὶ καθόσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, ὁ κ. Κυριακίδης ἐπέτυχε καλῶς εἰς τὴν προσπάθειάν του. Τὸ λεξικὸν εἶνε χρήσιμον εἰς χεῖρας τῶν ταξειδιωτῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον.

Ἀπεβίωσε χθὲς ἐνάρετος καὶ χρηστὸς συμπολίτης ὁ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΡΙΠΟΓΛΟΥ

ἐξ ἐγκρίτου οἰκογενείας τῆς ἡμετέρας πόλεως μετὰ χρονίαν καὶ ἀδυσώπητον νόσον παρὰ τὰς στοργικωτάτας ἀδελφικὰς περιθάλψεις καὶ τὴν σύντονον καὶ ἀδιάλειπτον βοήθειαν τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ κηδεία του γενήσεται σήμερον περὶ τὴν 11ην. π. μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτου χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου.

Συλλυπούμενοι ἐγκαρδίως τοὺς ἀλγεινῶς τρωθέντας ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς, τῷ μεταστάντι εὐχόμεθα τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΚ ΚΑΙΡΟΥ ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ γνωστοῦ ἐν Κύπρῳ Τυπογράφου

ΣΠΥΡΟΥ ΓΡΥΣΠΗ

ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν ὅστις ἐγένετο ὁ πρῶτος ἱδρυτὴς τῆς Τυπογραφίας ἐν Κύπρῳ, δι' ὃ καὶ ὁ τόσον ἐπεκταθεὶς καὶ εὐδοκιμῶν ἐν τῇ Νήσῳ τυπογραφικὸς κόσμος ῥαίνει τὸν νεοσκαφῆ τάφον διὰ δακρύων μετὰ πένθους καὶ τιμῆς εἰλικρινοῦς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς Παγκύπριον Κοινὸν ποιοῦμεν γνωστὸν ὅτι πάνυ εὐγενῶς ἀνέλαβον τὴν πληρεξουσιότητα ὅπως δέχωνται δωρεὰς καὶ ἀφιερώματα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ἁγ. Ἀνδρέου Καρπασίας ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει παραλαβῆς οἱ ἀξιότ. κύριοι:

Γιάγκος Κλεόπα εἰς Βαρώσια.
Μ. Σκουφαρίδης εἰς Λευκωσίαν.
Χριστοφ. Ἐμμανουὴλ εἰς Λάρνακα.
Παν. Π. Ἰακωβίδης εἰς Λεμεσόν.
Γεώργιος Φιερὸς εἰς Κυρήνειαν.
Κωστῆς Γεωργιάδης εἰς Μόρφου.
Θεμ. Πάτσαλος εἰς Λεύκαρα.
Ἀναστάσιος Χαραλάμπους εἰς Λευκόνοικον.
Μιχ. Λοϊζᾶ εἰς Τρίκωμον.

Ριζοκάρπασον 18 Φεβρουαρ. 1917.

Ἡ Διαχειρ. Ἐπιτροπεία Ἀποστ. Ἀνδρέου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ περὶ ὥραν 4 μ.μ. συνεχίζων ὁ κ. Ν. Καταλάνος τὰς Βυζαντινὰς διαλέξεις του θὰ εἴπῃ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΡΑΚΗΝΩΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21 Φεβρ. 1917.
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ).

ΗΛΕΚΤΡΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Τῇ 8)21 Μαρτίου καὶ ἡμέρᾳ Τετάρτῃ θέλει παρασταθῇ ὑπὸ τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῶν Ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων μας ἡ **Ἠλέκτρα τοῦ Σοφοκλέους** ἐν ἀριστοτεχνικῇ μεταφράσει. Ὅλαι αἱ θέσεις τοῦ θεάτρου, μανθάνομεν, ὅτι θὰ εἶναι ἠριθμημέναι χάριν τῆς εὐκολίας τῶν θεατῶν· πιστεύομεν ὅτι καὶ ἡ ἐφετεινὴ παράστασις τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Σοφοκλέους θὰ κομίσῃ ἡδυτάτας πνοὰς ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἀθανάτου πνεύματος.

***

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦται ὅτι γίνονται δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ εἰς τὸν «Ὅμιλον τῶν Φιλομούσων» τοῦ «Λαϊκοῦ Συνδέσμου» καὶ μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Δίδακτρα ὡρίσθησαν 2 σελ. κατὰ μῆνα. Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ κ. **Ἰ Διανέλλου.**

Λευκοσίᾳ τῇ 20)2)917.

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ).

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡ. "ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ"

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρ. 1915 — 31ης Ἰανουαρ. 1917.

ΕΣΟΔΑ	
Ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους 1914 £	7. 4.1
Εἰσπράξεις συνδρομῶν »	65.15.0
Ἐνοίκια ἀποθήκης »	10. 0.0
Πώλησις ἐφημερίδων »	1.13.4
Ἐνοίκιον μπιλιάρδου »	8. 3.4½
Περίσσευμα ἐξόδων προχρονιᾶς 1915 »	0.15.3
Καθυστερούμενον ποσὸν Γιάγκου Σαββίδου »	0.12.0
Λαχεῖον πρωτοχρ. 1915 »	2.12.7
Ἀπὸ ἐνοίκια καὶ πωλήσεως στεφάνων »	1. 5.0
Ἀπὸ θέατρα »	5. 8.5½
Δῶρον καρναβαλίων 1916 »	0. 5.1
Ἀποζημίωσις τυμπάνου »	0.12.0
Προϊὸν πωλήσεως παλαιᾶς βιβλιοθήκης »	0. 5.1
Ἔρανοι »	4.19.0
Εἰσπράξεις τόμπουλας »	2. 8.1
Δωρεὰ Ἀρχιεπισκόπου »	4. 0.0
Δάνειον ἀπὸ μερικὰ μέλη »	6. 0.0
	£122. 0.0
Ὑπόλοιπον εἰς τὸ Ταμεῖον £	1. 7.6
ΕΞΟΔΑ	
Συνδρομαὶ Ἐφημερίδων £	6. 0.6½
Ἐνοίκια »	49. 6.1
Διάφορα ἔξοδα »	16.14.7½
Ἀγορὰ σημαίας »	3. 8.0
Δικαιώματα εἰσπράξεως συνδρομῶν »	4. 9.8½
Χρεωλύσιον καὶ ἐξόφλησις γραμματίου »	41. 1.6½
	£121. 1.3
Ὑπόλοιπον εἰς τὸ ταμεῖον πρὸς ἐξίσωσιν »	1. 7.6
	£122. 9.0
Δάνειον £	6. 0.0
Εἰς τὸ ταμεῖον »	1. 7.6
Καθ. χρέος τοῦ σωματείου £	4.12.3

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 4 Φεβρουαρ. 1917.

Οἱ Ἐλεγκταὶ

Μορφῆς Μιχαὴλ
Πρόδρ. Παπαδόπουλος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λάρνακι, 16)1 Μαρτίου 1917.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς, ὅτι ἀπὸ τῆς 16)1 Μαρτίου ἱσταμένου ἀπεχώρησεν οἰκειοθελῶς τοῦ Γραφείου μας ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν παρασχὼν τὰς πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας ὡς ὑπάλληλός μας κ. Ε. Λ. Γεωργιάδης, παρακαλοῦμεν δὲ νὰ σημειώσητε ὅτι τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπογραφὴν τοῦ Καταστήματός μας θέλει ἔχει ἀπὸ σήμερον ὁ ἡμέτερος κ. Σπῦρος Μ. Πετρακίδης, τοῦ ὁποίου σᾶς εἶναι ἤδη γνωστὴ ἡ ὑπογραφή.

Μεθ' ὑπολήψεως
Διὰ Μ. Ι. ΤΖΑΠΟΥΡΑΝ
Ὁ Ἐκτελεστὴς καὶ Διαχειριστὴς
Μαρία Ι. Τζαπούρα.
Ὁ Παρεπίτροπος
Γ. Δ. Πιερίδης.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ
ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

*Οἱ κ. κ. **Ἀδελφοὶ Θεοδοσιάδαι** Κύπριοι εὐδοκιμώτατα διεξάγοντες διαφόρους ἐμπορικὰς πράξεις καὶ τὴν διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἄκραν ἐνημερότητα αὐτῶν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ, ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλαβὴν καὶ μεταφόρτωσιν τῶν Κυπριακῶν προϊόντων διὰ τοὺς λιμένας, ὅπου προορίζονται ταῦτα, ὡς καὶ τὴν μεταφόρτωσιν ἐκεῖθεν καὶ ἀσφαλῆ ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων εἰς Κύπρον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης σχετικῆς ἐμπορικῆς παραγγελίας καὶ συναλλαγῆς.*

Ἡ δεδοκιμασμένη καὶ γνωστὴ δρᾶσις των καὶ πεῖρα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐργασίας ἐγγυᾶται πλήρη ἱκανοποίησιν πρὸς τοὺς κ. κ. ἐξαγωγεῖς, ὅσοι θὰ ἐνεπιστεύοντο εἰς αὐτοὺς τὰ ἐμπορεύματά των ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μεταφόρτωσιν μετὰ οἰκονομίας περὶ τὴν ναύλωσιν καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς

THEODOSSIADES FRÈRES
P. O. B. No. 135
PORT-SAID

1—8

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Διὰ τὴν παράτασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἐν Ἀθήναις ἀπηύθυναν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν θέλοντες νὰ δικαιολογήσωσι τὴν παράτασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, παραθέτομεν δὲ ταύτην ὧδε καὶ ἀφίεμεν εἰς τὴν ἀπροκατάληπτον κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἵνα ἐκτιμήσωσι τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν τῶν προβαλλομένων λόγων:

«Ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος ἐπέστησαν, κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεών των, τὴν σοβαρὰν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐχθρικῆς στάσεως μεγάλης μερίδος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ καὶ ἐπὶ τῶν κινδύνων, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ προκύψουν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὸν ἐξερεθισμὸν καὶ τὰς ἐπιθέσεις, τὰς ἐχούσας συνηθέστατα ὡς βάσιν ψευδεῖς πληροφορίας καὶ συκοφαντικὰς κατηγορίας.

Οὕτω, καὶ κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐφημερίδες τινὲς ἐπιμένουν εἰς τὸ νὰ διαδίδουν παρὰ τῷ λαῷ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ αὐστηρὸν τοῦτο μέτρον ἀδίκως διατηρεῖται, μολονότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐκπληρώσει ὅλους τοὺς ὅρους, οἵτινες ὤφειλον νὰ φέρουν εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ μέτρου. Τοῦτο εἶνε καταδήλως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Διότι, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ τελεσιγράφου τῆς 26)8 Ἰανουαρίου, ρητῶς γενομένου δεκτοῦ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀποκλεισμὸς δὲν δύναται νὰ ἀρθῇ παρὰ μόνον ὅταν οἱ εἰδικοὶ ἀντιπρόσωποι θ' ἀποφανθοῦν ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ ὑλικοῦ ἐπραγματοποιήθη ἐν μέρει μετὰ τῶν ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων περὶ τῆς τελείας ἐκπληρώσεώς της.

Ἐν τούτοις, ὁ συμμαχικὸς στρατιωτικὸς ἔλεγχος δὲν νομίζει ὅτι δύναται νὰ λάβῃ τὴν εὐθύνην νὰ δηλώσῃ ὅτι αἱ ἐγγυήσεις αὗται ὑπάρχουσιν, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι μεγάλη ποσότης ὅπλων, τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν καὶ αὐτὴ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε, καθόσον ὥρισε προθεσμίαν ὅπως διενεργηθῇ ἡ παράδοσις εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν.

Ὁ συμμαχικὸς στρατιωτικὸς ἔλεγχος κατὰ τοσοῦτον ὀλιγώτερον δύναται νὰ παραδεχθῇ Β. τῆς Πελοποννήσου τὴν ὕπαρξιν πολεμικῶν ὅπλων κρυπτομένων, καθόσον ταῦτα φαίνεται ὅτι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ ὀργανώσεων ἐν Θεσσαλίᾳ, ἔνθα αὗται ἀποτελοῦν διαρκῶς ἀπειλὴν κατὰ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα σοβαρὰ γεγονότα, ἀναγγελθέντα ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ συμμαχικοῦ στρατιωτικοῦ ἐλέγχου, κυρίως δὲ ἡ ὕπαρξις παρὰ τὰς ὄχθας τῆς διώρυχος τῆς Κορίνθου ἔργων κρυφίων ἀποσκοπούντων νὰ προκαλέσουν τὴν κατάρρευσιν τῶν ὀχθῶν, ἵνα οὕτω καταστῇ ἡ ὁδὸς αὕτη ἀχρησιμοποίητος.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττεται, ἐὰν ἐλλείψει τῆς νομίμου καὶ πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ὅρων, τοὺς ὁποίους ἀπεδέχθη ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ ἐλλείψει ἀψόγου στάσεως, τὴν ὁποίαν οἱ σύμμαχοι Δυνάμεις ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμένουν παρ' αὐτῆς, δὲν εἶνε δυνατὸν ἀκόμη νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐπιτευχθεῖσαι αἱ ἐγγυήσεις αἱ ρητῶς προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ τελεσιγράφου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μακρὰν τοῦ νὰ εἶνε ἀδιάφοροι πρὸς τὰς κακουχίας τοῦ ἀθώου πληθυσμοῦ, αἱ Σύμμαχοι δυνάμεις ἐσκέφθησαν ἤδη νὰ διευκολύνωσι τὸν ἐφοδιασμὸν ἐν Ἑλλάδι, εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πρεσβευταὶ βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἐθεώρησαν καθῆκόν των νὰ ὑπομνήσωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπ' αὐτῆς βαρύνουσαν σοβαρὰν εὐθύνην, ἐὰν θὰ ἠνείχετο ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη τὰς ὑπερβασίας τοῦ ἐχθρικοῦ τύπου, ὅστις δὲν φαίνεται νὰ ἐπιδιώκῃ ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ ἀποπλανήσῃ ἐν ἐπιγνώσει τὴν γνώμην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ θέσῃ οὕτω ἐμπόδιον εἰς τὰς ἀγαθὰς σχέσεις, αἵτινες θὰ ἦτο τόσον εὐχάριστον ν' ἀποκατασταθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Συμμάχων δυνάμεων.

ΕΛΛΙΟΤ, ΔΕΜΙΔΩΦ, ΓΚΙΓΕΜΕΝ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀθῆναι, 11)24 (Ε.Π)—Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος χαρίζονται αἱ ποιναὶ τῶν καταδίκων τῶν ἀποτισάντων ἤδη τὰ τρία τέταρτα τῆς ποινῆς των.

Ἐκ τῶν ἰσοβίως καταδικασμένων θ' ἀπολυθῶσιν οἱ ἀποτίσαντες ἤδη εἰκοσαετῆ φυλάκισιν.

Ἡ Ἀμερικανικὴ πρεσβεία παρέθηκεν ἐπίσημον δεῖπνον, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκηπες. Ἐπηκολούθησεν ὑποδοχή.

12)25. Ε.Π.—Κατ' ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, μέχρι τῆς 19 Φεβρουαρίου μετεφέρθησαν εἰς Πελοπόννησον 15840 ἄνδρες, 4200 κτήνη, 313 τηλεβόλα, 155 ταχυβόλα, 140000 ὅπλα καὶ μεγάλη ποσότης πολεμοφοδίων τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως εἶνε αἰσιόδοξοι.

Ἀθῆναι, 12)25.—(Ρ) Ὁ Σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργόν, πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν Κυθήρων παρὰ τῶν βενιζελικῶν ἀρχῶν καὶ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος. Τίποτε δὲν ἐγνώσθη θετικῶς ὡς πρὸς τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Κατάλογος 500 φυλακισθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐδόθη πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς τῆς Συνεννοήσεως.

Ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, νέος ὑπουργὸς τοῦ ἐπισιτισμοῦ, ὡρκίσθη χθές.

Λονδῖνον, 13)26. (Ρ).—Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐπέτρεψαν τὴν εἴσοδον εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας πλοίων φερόντων φορτίον σίτου, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν μᾶλλον ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' ὁ ἀποκλεισμὸς δὲν θ' ἀρθῇ, ἐφ' ὅσον τὸ πλευρὸν τοῦ στρατοῦ τοῦ Σαράϊγ δὲν ἐξασφαλισθῇ τελείως.

Ἀθῆναι, 13)26. (Ε.Π.)—Παρατηρεῖται ἐλαφρά τις βελτίωσις τῆς καταστάσεως. Οἱ πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, Ἔλλιοτ καὶ Μποσδάρη, ἔδωσαν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Λάμπρον ἀσφαλεῖς διαβεβαιώσεις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ προσεχοῦς ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας. Ὁ Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων ἐπιτροπὴ διελύθη.

Ἀθῆναι, 13)26. (Ε. Π.) Δύο γερμανικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν παρὰ τοὺς Ἁγίους Σαράντα τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Μυκάλη».

Ἡ «Μυκάλη» μετέφερε τὸ 10ον πεζικὸν σύνταγμα εἰς Πελοπόννησον.

Ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐφονεύθησαν 10 στρατιῶται.

13)27. Ἡ κατάστασις παραμένει στάσιμος.

Ὁ ἀνεφοδιασμὸς τῆς χώρας θεωρεῖται προσεχής, ἀλλὰ ἀνεξάρτητος πρὸς τὸν ἀποκλεισμόν, ὅστις θὰ διατηρηθῇ.

Ἀθῆναι 16)1 Μαρτίου (Ε. Π.—Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Γκυγεμὲν ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Λάμπρον καὶ συνδιεσκέφθη ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ ἐφ' ὅλων τῶν ἐν ἐκκρεμότητι ζητημάτων.

Ὁ κ. Γκιγεμὲν ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς στάσεως ὡρισμένων ἐφημερίδων.

Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Γκιγεμὲν συνεκροτήθη μακρὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ὁποῖον παρίσταντο καὶ οἱ στρατηγοὶ Μοσχόπουλος, Γεννάδης καὶ Σωτήλης.

Ἀθῆναι, 17)2.—Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ ὀνόματα εἰκοσιτριῶν ἑλληνικῶν πλοίων, λαβόντων ἄδειαν παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξυπηρετήσουν τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ ἐγένετο ὅπως ἀποσοβηθῇ ὁ τορπιλλισμὸς αὐτῶν ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 13)26.—Ὁ στρατιωτικὸς κριτικὸς τῶν «Τάϊμς», εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν σήμερον, λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ πιθανῶς θ' ἀκολουθήσουν τὴν τακτικὴν τοῦ Μόλτκε, ἐπιτρέποντες εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐπιτίθεται, διὰ ν' ἀντεπιτεθοῦν ὅταν θὰ ἔχῃ οὗτος ἐξασθενήσει. Ὁ κριτικὸς προσθέτει: «Εἶνε ἐπίσης δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείπουν ἑκουσίως ἔδαφος οἱ Γερμανοὶ ἵνα μᾶς ἀναγκάσουν ἀργότερον νὰ μαχώμεθα ὑπὸ συνθήκας προφανῶς δυσμενεῖς δι' ἡμᾶς.»

Λονδῖνον, 16)1 (Ρ.)—Ὁ παρὰ τῷ Ἀγγλικῷ ἀρχηγείῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ ἐτηλεγράφει χθές:

Ἡ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐκκένωσις τοῦ φρουρίου Γκωμεκοὺρ εἶνε σημαντικωτάτη, σημειοῦσα τὴν ἔκτασιν τῆς πρὸς βορρᾶν ὑποχωρήσεως.

Κ' ἐδῶ τὸ ἔργον τῶν Γερμανῶν περὶ παρεμποδίσεως τῆς προελάσεως ἦτο ἀποτελεσματικόν. Κρατῆρες εἶχον ἀνοιχθῇ εἰς τοὺς δρόμους καὶ κορμοὶ δένδρων σωρευμένοι διέκοπτον τὴν διάβασιν, πρὸ παντὸς ὅμως ἐπροκάλουν ἐκρήξεις εἰς τὴν παραμικρὰν μετακίνησιν.

Σημειοῦται δραστηριότης ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Σόμ, ὅπου εὐτυχὴς ἐπίθεσις διεξήχθη πρὸς διόρθωσιν τῆς γραμμῆς μας.

Ὅταν ἀγγλικὴ δύναμις ἐπλησίασε πρὸς τὸ Γκρομεκούρ, ἐγένετο δεκτὴ διὰ σφοδροῦ πυρός. Τὴν νύκτα τὰ τηλεβόλα μας συνεκέντρωσαν τὸ πῦρ των κατ' αὐτοῦ καὶ τὴν αὐγὴν ἐξηκολούθησεν ἡ κατὰ τοῦ φρουρίου προέλασις ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πυροβολικοῦ. Τὸ φρούριον εὑρέθη τότε κενόν.

Ὡς δεῖγμα τῆς τακτικῆς τῶν Ἄγγλων ὅπως κρατοῦν ἐν διαρκεῖ ἀνησυχίᾳ τὸν ἐχθρὸν ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ Αὐστραλοί, προελάσαντες μέχρι τῆς τρίτης Γερμανικῆς γραμμῆς ἐθέρισαν τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν διὰ τῶν πολυβόλων.

Ἤδη ἡ ἀγγλικὴ γραμμὴ ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ βορείου τοῦ Γκομεκοὺρ διὰ Πουϊσιέ, Ἀσιέ, Ἴρλ καὶ Λινὺ μεταξὺ Τρανσλουᾶ καὶ Λεμπέφ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλοῦνται ἐκλεκτὰ ἔπιπλα ἀγγλικῆς κατασκευῆς συμπεριλαμβανομένων ἑδρῶν, καθεκλῶν, κλειδοκυβάλου κτλ.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας καὶ τιμὰς οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὸν ἐν Ἀμμοχώστῳ κ. *P. P. Higgins.*

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν γρ.	90— 91
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	» »	85— 91
Κριθὴ	» »	44— 46
Βρώμη	» »	18— 20
Ὄροβος	» »	50
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ »	10— 11
Λινόσπορος	» »	5—5½
Κουκκία ξηρὰ	» »	3 1)2
Σταφίδες μαῦραι	» »	4—4½
» βρασταὶ	» »	4½
Γεώμηλα γαλλικὰ	» »	2
Κρόμμυα	» »	1
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα »	40
Βάμβαξ	» »	30— 32
Οἶνοι	τὸ γομάρι »	300—360
Κουμανδαρία	» »	450—500
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ »	7

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν τῇ ἀξιοτίμῳ πελατείᾳ μας καὶ τοῖς φίλοις καπνισταῖς, ὅτι εἰς τὰ Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα μας οὐδεμίαν ὑπερτίμησιν ἐκάμαμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ὅτι ταῦτα ἐξακολουθοῦν νὰ πωλῶνται εἰς τὰς συνήθεις τιμάς.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
ΔΙΑΝΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Αἰτήσ. ἀριθ. 120)17.

ΕΝΩΠΙΟΝ: Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ, ΚΩΜΟΔΙΚΟΥ

Μεταξύ:
Γεωργίου Φιλίππου
ἐκ Λευκωσίας, Ἐνάγοντος.
καὶ
χ' Κυπρῆ χ' Πέτρου
ἐκ Κατωκοπιᾶς, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Κυριακίδη δικηγόρου διὰ τὸν ἐνάγοντα δι' ἧς ἐξαιτεῖται διάταγμα διατάττον τίνι τρόπῳ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου ὅστις ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου ἢ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἀναγνὸν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν καὶ κατατεθεῖσαν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ταύτῃ ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, διατάττει διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη 1) Διὰ τῆς καταχωρίσεως εἰς 2 συνεχῆ φύλλα τῆς Ἑλλ. ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» τῆς ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ καὶ κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ ἀντίγραφον τῆς εἰδοποιήσεως ὁμοῦ μετὰ ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος τούτου. 2) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. 3) Διὰ τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάττει ὅπως ἡ 26η Ἀπριλίου 1917, 9 π. μ. ὁρισθῇ πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἀγωγῆς ταύτης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐναγόμενος ἤθελε παραλείψῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν εἰρημένην ἡμερομηνίαν, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγωγῆς ταύτης θὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(ὑπογ). **Ε. Εὐαγγελίδης**
Κωμοδίκης.

Ἐδόθη τῇ 24 Φεβρουρ. 1913.

Συνετάχθη τῇ 24η Φεβρ. 1917.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Ibr. Siefcet
Β. Π. Ε. Δ. Α.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Αἰτήσ. ἀριθ. 120)917.

Μεταξύ:
Γεωργίου Φιλίππου
ἐκ Λευκωσίας, Ἐνάγοντος.
καὶ
χ: Κυπρῆ χ: Πέτρου
ἐκ Κατωκοπιᾶς, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγομένου.

Τῷ Ἐναγομένῳ,

Ἔστω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ 26η Ἀπριλίου 1917 καὶ ὥρα 9η π.μ. ὡρίσθη πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἐνάγοντος δι' ἧς ζητεῖ οὗτος τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀκινήτου ὑμῶν περιουσίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐνυποθήκου τοιαύτης πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ ἀποφάσεως καὶ τῶν ἐξόδων τῆς παρούσης αἰτήσεως ὡς ἑξῆς:

Ἀπόφασις κωμοδ. Μόρφου ἀρ. 862)915 ἡμερομ. 16)11)915	£2.17.1
Τόκος 9 o)o ἀπὸ 16)11)915 ἐπὶ £1.14.0 μέχρις ἐξοφλήσεως	
Ἔξοδα ἀποφάσεως.	1.10.6
Μαρτυρικὸν writ κινητῶν	0. 4.2
Δικηγορικὰ αἰτήσεως	0.13.0
Ἐπίδοσις εἰδοποιήσεως εἰς Κατωκοπιὰν καὶ Λευκωσίαν	0. 7.0
Διὰ κατάσχεσιν C pal	0. 2.0
Πιστοποιητικὸν search καὶ χαρτόσημα	0. 3.2
Μεμουράντον	0. 2.0
Διὰ διάταγμα δημοσιεύσεως καὶ 4 ἀντίγραφα	0.10.3
Ἀντίγραφον ἀποφάσεως	0. 0.6
Δι' ἐπιτόπιον ἔρευναν καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς	1. 9.0
Διὰ 4 ἀντίγραφα εἰδοποιήσεων καὶ πιστοποίησιν αὐτῶν	0. 4.0
Διὰ χαρτόσημα καὶ σύνταξιν affidavit	0. 3.0
Δικαίωμα δημοσιεύσεως	0.10.0
	£5.16.1

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 22 Φεβρουαρ. 1917.

Ὁ αἰτητὴς

Ἀχ. Κυριακίδης
Δικηγόρος.

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
Ibr. Shefket
Β. Π. Ε. Δ. Α.